

OPPL. 8 270 000

den

MAI 1986

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

**HVORFOR DET IKKE VIL BLI
KRIG MELLOM USA OG SOVJET**

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspis, men utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tjenester og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag mottas med takk. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkomne som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Postgiro 2296978; bankgiro 7082.05.12624; *Sverige*: Postgiro 980730-6; *Danmark*: Den danske Bank, konto 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGGER
HERBERT W. ARMSTRONG
1892-1986

UTGIVER:
JOSEPH W. TKACH

REDAKTØR:
HERMANN L. HÖH

ANSVARLIG REDAKTØR:
DEXTER H. FAULKNER

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:
GENE H. HÖGGERG

KUNSTNERISK LEDER:
MONTE WOLVERTON

FASTE MEDARBEIDERE:
JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHRÖDER, JOHN R. SCHRÖDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMPF

REDAKSJON:
SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:
DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,
ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,
DAVID HULME, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIP-TKORREKTUR:
PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:
CHERYL EBELING, WERNER JEBENS, DAWNA BORAX,
MARIA STAHL, WENDY STYER, RON TOH,
EILEEN WENDLING

GRAFIKK:
Grafikkredaktør: RANDALL COLE
Stab: MATTHEW FAULKNER,
L. GREG SMITH

FOTOREDAKSJON:
Leder for fototjenester: GREG S. SMITH
Sjef-fotograf: WARREN WATSON
Stab: G. A. BELLUCHE JR.,
CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,
HAL FINCH, ALFRED HENNIG,
ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER
Fotoarkiv: KEVIN BLACKBURN

UTGIVELSE:
Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT
Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS
Produksjonssjef: RON TAYLOR
Internasjonale koordinatører:
GERALD CHAPMAN, BOB MILLER,
KATHE MYERS
Opplagsansvarlig: BOYD LEESON
Opplagsassistent: CAROL RIEMEN
Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFORER:
L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:
BRITISK: JOHN ROSS SCHRÖDER
FRANSK: DIBAR APARTIAN
HOLLANDSK: JOHAN WILMS
ITALIENSK: CARN CATHERWOOD
NORSK: ROY ØSTENSEN
SPANSK: DON WALLS
TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:
AUSTRALIA: ROBERT MORTON
CANADA: COLIN ADAIR
ENGLAND: FRANK BROWN
FILIPPINENE: GUY AMES
FRANKRIKE: SAM KNELLER
LATIN-AMERIKA: LEON WALKER
NEDERLAND: BRAM DE BREE
NEW ZEALAND: PETER NATHAN
PUERTO RICO: STAN BASS
SYD-AFIKA: ROY MCCARTHY
SVEITS: BERNARD ANDRIST
VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 3 NR. 5

Opplag: 8 270 000

MAI 1986

ARTIKLER

- 2 Hvorfor det ikke vil bli krig mellom USA og Sovjet
- 7 Livets største spørsmål
- 9 Tidenes mysterium
Mysteriet menigheten
- 14 Du er altså arbeidsløs!
- 21 Hvorfor «et tidsskrift til forståelse»?
- 22 Arv og håp
- 25 Er Jesus Gud?

FASTE SPALTER

- 1 Personlig fra utgiverens penn
- 27 Nyhetsoversyn
- 29 Brev til redaktøren

FORSIDEN

I nesten 50 år har *Den Enkle Sannhet* kunngjort at det ikke er profetert noen større krig mellom USA og Sovjet i Bibelen. Det at lederne i begge supermaktene er fast bestemt på å unngå en slik konfrontasjon, på tross av store politiske ulikheter, betyr ikke at en kjernefysisk trussel ikke kan oppstå fra andre, større eller mindre, makter.

FORSIDEFOTOS: TIL VENSTRE: A. NOGUES-SYGMA, TIL HØYRE: J.L. ATLAN-SYGMA

Den Enkle Sannhet (The PLAIN TRUTH) blir også utgitt på engelsk, fransk, nederlandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1986 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2
Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C
Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av *The Plain Truth*:
Engelsk: *The Plain Truth*, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts, England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811
Fransk: *La Pure Vérité*, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14, Frankrike. Tlf. 01-33-26084
Hollandsk: *De Echte Waarheid*, Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf. 034-0239922
Italiensk: *La Pura Verità*, Castella Postale 10349, I-00144 Roma EUR, Italia

Spansk: *La Pura Verdad*, Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania
Tysk: *Klar & Wahr*, Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland Tlf. 0228-218061

Andre *Plain Truth*-adresser:

USA: 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavsøyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F., Mexico

Karibiske hav: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

PERSONLIG FRA UTGIVERENS PENN

Til minne

Herbert W. Armstrongs sykdom endte på en måte ingen av oss hadde forventet. H.W. Armstrong sovnet stille inn 16. januar mens han hvilte i sin avdøde hustru Loma Armstrongs favorittstol.

I neste sekund av sin bevissthet vil han våkne opp i den første oppstandelse, fullstendig helbredet, ikke i dette dødelige kjøds for-gjengelige legeme, men i et udødelig legeme som består av ånd, i *herlighet* i Guds evige Rike!

Opp gjennom årene har vi lært at Guds løfter er absolutt sikre — men ikke alltid på den *måten* vi forventer. For hans veier ikke våre veier. Gud sier til oss: «For mine tanker er ikke eders tanker, og eders veier er ikke mine veier, sier Herren; som himmelen er høyere enn jorden, således er mine veier høyere enn eders veier, og mine tanker høyere enn eders tanker» (Jes. 55:8–9).

Gud har lover å helbrede den syke, etter virkelig anger og tro. Men Gud har ikke lovet oss hvordan, eller når. Det må vi overlate til ham i tro.

I sin uendelige nåde og visdom svarte Gud våre bønner trofast slik *han* valgte, heller enn på den måten vi ville ha valgt. «Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død» (Sal. 116:15).

Gud er trofast. Han er nådig, barmhjertig og kjærlig. Herbert W. Armstrong venter bare på dagen for sin forvandling til udødelig, herlig åndelig liv, sammen med de tusen på

tusen andre av Guds hellige, når de blir født inn i selve Guds Familie ved Jesu Kristi snarlige gjenkomst.

Gud gav H.W. Armstrong 93½ dynamiske år, hvorav de siste 53 var fullstendig hengitt til å gjøre Guds arbeide med å forkynne evangeliet om Guds Rike til en verden som er forblindet av forførelsen fra denne verdens gud, djevelen Satan (Åp. 12:9).

Endog i sitt siste år, mens hans kraft var på nedadgående, fullførte han med Guds hjelp sin sterkeste og mest effektive bok *Tidenes mysterium*. Og dette etter et halvt århundre med artikler, brev, hefter, bøker, prekener og kringkastingsprogrammer, forkynnelse av og undervisning i sannheten om Guds Ord, om Guds plan for menneskeheten, om den herlige og strålende fremtid som vil bli menneskehetens endelige bestemmelse.

Vi vet ikke hvilke prøvelser som fortsatt ligger foran oss i arbeidet med å fullføre Guds arbeide med å forkynne evangeliet til verden. Kanskje Gud, slik han beskriver det i Jesaja 57:1, fant det passende å spare H.W. Armstrong i hans fremskredne alder fra de forfølgelser og prøvelser som profetiene sier vil komme etter hvert som vi avslutter Guds virksomhet for denne tidsalder. Ja, som Herbert W. Armstrong skrev i sitt siste brev: «Det største arbeidet ligger fortsatt foran oss... Aldri før i menighetens historie har det vært mulig å høste slike store frukter.»

Den største hyllest vi kan gi Herbert Armstrong er å *gjøre det arbeidet* vi er kalt til å gjøre.

Han henviste ofte til sin mors favorittvers i Bibelen, Salmene 133:1: «Se, hvor godt og vakkert det er når brødre bor fredelig sammen» ('85-overs.). Vi trenger denne freden og enheten nå som aldri før. Jesus Kristus, Overhodet for sin menighet, har lovet oss at han aldri vil slippe oss eller svikte oss (Hebr. 13:5). Vi må forsikre oss om at vi aldri slipper eller svikter ham, men forblir faste i hans kall mens vi arbeider i enhet og harmoni, ledet av hans Ånd!

Joseph W. Teach

Lårevis har muligheten for krig mellom Russland og USA gått frem og tilbake.

Folk som mener de kjenner profetiene, forsikrer at det i Esekiel 38 er profetert en krig hvor Russland og USA, Canada og England er involvert.

De vet at USA, Storbritannia og andre demokratier i Nordvest-Europa er nasjoner som nedstammer fra de såkalte tapte ti stammer. Derfor, konkluderer de, forutsier profetiene i Esekiel 38 en militær invasjon av det nordamerikanske kontinent fra Sovjetunionen.

Men dette er *ikke* hva profetien sier.

Hva Esekiel 38 virkelig forutsier er forbausende. La oss

Hvorfor det ikke vil bli krig mellom USA og Sovjet

av Herbert W. Armstrong
1892-1986

forstå det. Men la oss først huske at både amerikanerne og russerne er forsiktige. Russerne er tålmodige, og i en krisetid unngår de engelsktalende folk helst å gjøre noe overilet.

Så derfor . . .

Tidsrekkefølgen i profetien

Esekiels budskap er for våre dager — en profetisk advarsel til USA, Storbritannia og Skandinavia — som gjelder nå!

For å forstå tidspunktet, stedet og alle fakta omkring profetien i Esekiel 38, må vi begynne i Esekiel 1 og lese hele boken tvers igjennom.

Når vi gjør det, vil vi se en tidsrekkefølge gjennom boken. Så la oss gå hurtig igjennom den.

Legg i de første versene merke til at Esekiel var blant de jødiske fangene som var blitt bortført fra

Juda til elven Kebar. Det var i det femte året etter at kong Jojakin var bortført at denne profetien begynte å komme til Esekiel i syner.

Det er en profeti. Esekiel fikk se ting som skulle skje i en fjern fremtid.

Legg merke til at profetien ble inspirert og skrevet *etter* at Judas fangenskap begynte — omtrent 130 år etter at Israels hus var bortført til Assyria. Fortroppene av Israels hus hadde allerede begynt å ankomme til Skandinavia og på De britiske øyer før Esekiel fikk sine syner og skrev dem ned.

Likevel er Esekiel en profet for Israels hus (som ikke må forveksles med den moderne jødiske nasjonen Israel. Disse jødene er egentlig etterkommere etter det gamle

Juda). Hans profetier angår en fjern fremtid — *ikke* fangenskapet av det gamle Israel, som fant sted mer enn 130 år før han skrev.

Legg merke til at Esekiels budskap, en profeti om fremtiden, hovedsakelig er for Israels hus (Esek. 2:3; 3:1, 4-7).

I kapitel 3, vers 17, er Esekiel satt som vokter for å advare Israels hus.

Budskap til Israel, ikke Juda

Se fra 3. kapitel: Etter at profeten «eter bokrullen» — dvs. mottar det profetisk advarende budskapet — skal han så «gå avsted og tal til Istaels hus» — ikke til jødene han bodde blant.

Husk at han allerede er blant de tilfangetatte av Juda. Men Den

Evige sier til ham: «Gå til Israels hus» (v. 4).

Vi behøver vel ikke å stoppe her for å forklare leserne at Israels tolv stammer for lengst var blitt delt i to nasjoner. De ti stammene utgjorde Israels hus, mens Juda, Benjamin og Levi utgjorde Juda hus, som var de eneste som var «jøder». Av hensyn til de lesere som ikke forstår denne viktige forskjellen — en «nøkkel» man vanskelig kan være foruten når profetiene skal forstås — er den spesielle boken *De forente stater og Storbritannia i profetiene* tilgjengelig. På forespørsel vil du få den tilsendt gratis.

Jødene av i dag er etterkommere av Juda hus. Men det hvite, engelsktalende folk i USA og Storbritannia er de ledende «førstefødselsrett»-stammene Efraim og Manasse i tistammefolket Israel.

Esekiels budskap er for våre dager — og er derfor et budskap for USA, Storbritannia og Skandinavia av I DAG!

Legg merke til kapitel 4. Profeten skal legge en mursten foran seg og risse inn Jerusalem, og «beleire» den. Krigen som ble fremstilt var mot Jerusalem, Judas hovedstad. Men «dette skal være et tegn for Israels hus» (v. 3). Så følger den velkjente nøkkelen med «en dag for ett år» for å kunne tyde profetier.

Fortsett i kapitel 5: For, kommer det advarende budskapet fra Den Evige, «derfra skal det gå ut ild til alt Israels hus» (v. 4). Legg merke til at dette skal levendegjøre en advarsel om en *fremtidig* ødeleggelse av Israels hus! Ikke av Juda, som allerede hovedsakelig var be-seiret av Nebukadnesar. Men av Israel — tistammefolket som var blitt ført inn i sitt første fangenskap 130 lange år tidligere! Advarselen er ikke om et fangenskap allerede å langt tilbake i historien. Den lyder «derfra skal det gå ut ild». Det er en profeti som gjelder en *fremtidig* ødeleggelse og fangenskap.

Ingen slik ødeleggelse eller fangenskap har ennå kommet over Israels hus siden dette ble skrevet. Derfor er det fremdeles fremtid — i vår tid. Det er en advarsel til USA, Storbritannia og Skandinavia av i dag.

Et kommende fangenskap

Legg videre merke til advarselen: «Tredjedelen av deg [USA og Storbritannia] skal dø av pest og fortæres av hunger midt i deg, og tredjedelen skal falle for sverd rundt omkring deg, og tredjedelen vil jeg spre for alle vinder [i fangenskap, hvor de vil bli ført fra sitt eget land og spres verden over] . . . » (v. 12).

I kapitel 6 skifter scenen til det fjellfylte landet i oldtidens Israel, i Midtøsten — men budskapet er til USA og Storbritannia i dag.

Vil vi lytte? Gud hjelpe oss til å våkne!

Lytt til hva Den Evige sier: «Se, jeg lar sverd [invasjon] komme over eder og gjør eders offerhauger til intet . . . Og jeg vil legge Israels barns døde kropp for eders motbydelige avguders åsyn og spre eders ben rundt omkring eders altene. Hvor I så bor, skal byene ødelegges [atombombing] . . . og I skal kjenne at jeg er Herren» (v. 3–7).

Bare en liten levning skal unnslippe og bli spart (v. 8). Disse er beskrevet i Lukas 21:36.

Fortsett: «Så sier Herren, Israels Gud: . . . Akk og ve over alle de onde vederstyggeligheter i [ikke Juda, men] Israels hus; for de skal falle [ikke *falt*, som de gjorde i fangenskapet 130 år før Esekiel skrev, men *skal falle*] for sverdet, for hunger og for pest» (v. 11).

Tiden er ennå ikke kommet

Dette er ikke noe populært budskap. Du har antagelig aldri hørt det før. De som preker og lærer om profetiene, vil omtrent reise seg som en og benekte dette advarende budskapet. De vil bruke det på en annen tid enn vår egen og på et annet folk enn vårt. Men advarse-

len er fra Den Evige Gud og den er sann! Leseren vil gjøre lurt i å lytte.

Legg merke til tiden. Den er viktig.

«Alle hender skal synke, og alle knær bli som vann» (kap. 7 v. 17). «Skrik og jamre eder! For Herrens dag er nær . . . Derfor blir alle hender slappe, og hvert menneskehjerte smelter. Og de forferdes . . . » (Jes. 13:6–8). Tiden er helt tydelig «Herrens dag» — i den umiddelbare fremtid!

Fortsett i Esekiel: «Sitt sølv skal de kaste på gatene, og sitt gull skal de akte for urent; deres sølv og deres gull skal ikke kunne berge dem på Herrens vredes dag» (Esek. 7:19). Sammenlign nå med Sefanja 1:14–15, 17–18: «Nær er Herrens dag, den store . . . En vredes dag er den dag . . . Da vil jeg [Den Evige] sette slik angst i menneskene . . . Hverken deres sølv eller deres gull skal kunne berge dem på Herrens vredes dag . . . » Begge snakker om den samme tiden — en tid i nær fremtid, i innværende generasjon!

Esekiel 7:24–26 fortsetter: «Jeg vil la de verste av hedningene komme, og de skal ta deres hus i eie, og jeg vil gjøre ende på de frekkes stolthet . . . Det skal komme redsel, og de skal søke frelse, men der er ingen . . . De skal søke etter syn hos profeten, og lov skal ikke være å finne hos presten.»

Ja, når dette hender, vil folk skrike ut etter en sann profet eller prest fra Den Evige Gud — men det vil være for sent! For da skal den tid komme som profeten Amos snakket om, da det skal bli hunger etter Herrens ord (Amos 8:11) og slutten på forkynnelsen av det sanne evangeliet. Allerede nå har folk og deres betalte prester vendt øyne og ører bort fra Guds lov.

Legg merke til kapitel 11 i Esekiels profeti. Det er et budskap med adresse til Israels hus (v. 5). «Sverdet vil jeg la komme over eder, sier Herren, Israels Gud. Jeg vil føre eder ut av den og gi eder

i fremmedes hånd, og jeg vil holde dom over eder. For sverdet skal I falle . . . » (v. 8–10). Når? Det lå i fremtiden da Esekiel skrev det, og det har fortsatt ikke hendt. Gud sier det vil hende!

Kapitel 12, vers 11: « . . . I landflyktighet, i fangenskap skal de gå.» Dette er fortsatt fremtid, og det gjelder Israels hus, ikke Juda.

Når skal det skje? «Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg sprer dem blant folkene og strør dem ut i landene» (v. 15). Uttrykket «de skal kjenne at jeg er Herren» blir brukt gjentatte ganger i Esekiels bok. Det refererer alltid til når Kristus kommer igjen og Israel endelig blir ført tilbake til sitt opprinnelige land. Mange profetier viser at de moderne nasjoner som stammer fra det gamle Israel, skal bli spredt i disse siste dagers fangenskap når Kristus kommer for å føre dem tilbake til det landet.

Folk vil ikke tro det

Guds sanne profeter og prester har alltid stått nesten alene og møtt motstand fra den overveldende majoriteten i Israel. Dette er Israels historie fra gammelt av, og det er sant i dag.

Kapitel 13 viser hva som blir erklært av de populære forkynnerne i disse dager i Israel — i USA, Storbritannia og Skandinavia.

«Menneskesønn! Spå mot Israels profeter . . . Ve over de dårlige profeter, som følger sin egen ånd og syner som de ikke har sett! Som rever blant ruiner er dine profeter, Israel! I er ikke steget opp i murbruddene og har ikke bygget noen mur om Israels hus, så de kunne holde stand i striden på Herrens dag» (v. 2–5). Det snakkes om den snart forestående «Herrens dag», og ikke om noen hendelse i oldtiden. «De har ført mitt folk vill og sagt: Fred! — enda det ikke er noen fred . . . » (v. 10).

Våre nasjoner ble ikke utvalgt som yndlinger. Vi ble utvalgt til en tjeneste og et rettfærdig liv vi ikke har gjennomført. Hver gang det gamle Israel trosset Gud, fravek hans lover og hans vei og begynte med hedenske skikker (slik som vi har gjort det i dag, idet vi faktisk narrer oss selv ved å kalle dem «kristne») ble de invadert og beseiret. Har Gud endret seg?

Esekiel regner opp våre synder — våre skikker og måter som synes rettfærdige i *våre* øyne, men som er mot Guds lover og er en avskyelighet i hans øyne. Han nevner noen av dem i kapitel 8.

Og, kapitel 22: «Mine helligdommer forakter du, og mine sabbater vanhelliger du,» sier Den Evige (v. 8). « . . . Rente og overmål tok du, og mot din neste gjorde du urett og vold, og meg glemte du, sier Herren . . . Jeg vil spre [ikke spredte, men *vil* spre] deg iblant folkene og strø deg omkring i landene, og jeg vil ta bort fra deg all din urenhet» (v. 12, 15).

«Dets prester [profetisk om det moderne Israel] gjør vold på min lov og vanhelliger mine helligdommer; mellom hellig og vanhellig gjør de ingen forskjell, og de lærer ikke å skjelne mellom urent og rent [3. Mos. 11]; for mine sabbater lukker de sine øyne, og jeg blir vanhelliget midt iblant dem» (v. 26). Våre folk i dag kan ikke se hvordan disse tingene gjør noen forskjell. Men Esekiel sier at forkynnerne har bedratt folket, og ført det vill. De har sett gjennom fingrene med det alt sammen, til folket har mistet Guds rene SANNHET!

Fra kapitel 25 til 32 gjør Esekiel en digresjon, hvor han profeterer mot en rekke hedningefolk som har kommet i direkte kontakt med Israel. I Esekiel 33:11 begynner profeten igjen å bønnfalle Israels hus. «Vend om, vend om fra eders onde veier!» bønnfaller Gud. «Hvorfor vil I dø, Israels hus?» Her igjen er Esekiel satt som vekter for å advare Israel — USA og Storbritannia i dag — på den tid dette profeterte fremmede sverd kommer. Esekiel skrev budskapet, men det er opp til oss som Gud har åpenbaret dette for å rope det ut og proklamere det til folket. Måtte Gud hjelpe oss å være trofaste i denne høytidelige og alvorlige oppgaven!

I kapitel 34 ber Gud ham å profetere mot prestene i våre land. De har røktet seg selv og ikke sin hjord. De har forkynt hva folk ønsker å høre (2. Tim. 4:3–4) for å få sine lønninger.

Kristi kommel!

Og nå inspirerer Den Evige profeten til å komme med løsningen.

«Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over hyrdene og vil kreve min hjord av deres hånd og la dem opphøre med å røkte hjorden . . . Se, jeg kommer og vil spørre etter min hjord og se til den . . . og redde dem fra alle de steder hvor de er adspredt på en dag med skyer og skodde [Herrens dag — fortsatt fremtid]. Og jeg vil . . . samle dem fra landene og føre dem til deres eget land, og jeg vil røkte dem på Israels fjell, i dalene og på alle de steder i landet hvor de bor» (Esek. 34:10–13).

Kristus selv — for han er Den Evige — skal komme og redde vårt folk, ikke bare fra det kommende fangenskap og spredning, men fra den falske babylonske lære som er blitt servert folk forkledd som «kristendom». Han vil for annen gang rekke ut hånden for å redde levningen av sitt folk Israel (Jes. 11:11). Den åndelige blindhet skal da fjernes, og hele Israel skal bli frelst! (Se Rom. 11:25–26.) Guds Rike skal opprettes. Menneskene skal bli trette av å følge sine egne veier og isteden søke Guds veier. Hans lov skal gå ut fra Sion (Mika 4:2–3). Og folkene skal finne FRED!

I Esekiel 36 henvender Den Evige seg til Israels hus: «Spå om Israels fjell og si: . . . Så sier Herren, Israels Gud, til fjellene og haugene, til bekkene og dalene og til de øde grushauger og de forlatte byer . . . Men I, Israels fjell, I skal utskytte eders grener og bære eders frukt for mitt folk Israel; for det skal snart komme. . . Og jeg vil føre mange mennesker opp på eder, hele Israels hus, og i byene skal det atter bo folk, og ruinene skal bygges opp igjen. Jeg vil føre mennesker og fe i mengde opp på

eder...» (v. 1, 4, 8, 10-11).

Ja, det blir skildret at Israels hus kommer tilbake til sitt opprinnelige land, *ikke* fra en situasjon i rikdom og velstand fra USA og Storbritannia eller Skandinavia — ikke som et seirende folk i en stor verdenskrig — men som slaver og et folk i fangenskap som er spredt rundt blant jordens folk. Alle profetier om denne frelsen og samlingen igjen ved Kristi komme tegner det

Håndtrykket i Genève som brøt isen mellom supermaktene.

samme profetiske bildet. Så hvorfor være blind for sannheten?

Begge Israels hus forenet

I første del av kapitel 37 tegnes et bilde av «en dal full av ben». Dette representerer (v. 11) hele Israels hus medregnet Juda. Det har en dobbelt betydning. Det tegner et bilde av gjenfødelsen og opprettelsen av Israel som *nasjon*, fra fangenskap, adspredelse og slaveri.

Det billedliggjør også den bokstavelige oppstandelsen av de som døde for lenge siden. Når dette skjer, skal kunnskapen om sannheten — åndelig kunnskap — bli åpenbart. Da skal Israel bli om-

vendt og Guds Ånd ta bolig i ham, og han skal bli frelst.

Fra vers 15 viser illustrasjonen med de to stavenene de to husene eller nasjonene, Israel og Juda, nok en gang forenet i Israels land under Kristus ved hans gjenkomst.

«Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg henter Israels barn [fra Amerika, De britiske øyer og Skandinavia? — fra en situasjon i rikdom og velstand som nylige seierherrer i en verdenskrig? Nei,] fra de folk som de dro bort til, og jeg vil samle dem fra alle kanter og føre dem til deres eget land. Og jeg vil gjøre dem til ett folk i landet, på Israels fjell, og én konge skal være konge for dem alle, og de skal ikke mere være to folk og ikke mere dele seg i to riker. Og de skal ikke mere gjøre seg urene med sine motbydelige avguder og med sine vederstyggeligheter eller med noen av sine misgjerninger... Og de skal bo i det land jeg gav min tjener Jakob, det som eders fedre bodde i... de og deres barn og deres barnebarn, til evig tid... Og jeg vil gjøre en fredspakt med dem — en *evig pakt*...» Den nye pakt! (v. 21–23, 25–26.)

I fred i det hellige land

Legg merke til tråden i historien — tidssekvensen: Profeten har tatt oss gjennom sitt folks synder, den kommende invasjon, fangenskap og adspredelse, og til Kristi komme som forløser for å gjenopprette de gode tider for Israel. Vi har kommet til en tid hvor både Israels og Juda hus skal bli gjenforenet til en nasjon, frelst fra fangenskap og adspredelse og samlet igjen i sitt eget land. En tid da de igjen vil ha velstand, etter at de har lært leksen og lever på Guds måte under hans lover, hvor de nyter hans rikeste

velsignelser, både materielt og åndelig!

Og nå kommer vi til kapitel 38. I dette kapitlet er Israel tilbakeført til sitt land — «et land som er utfridd fra sverdet» (v. 8). Vi finner Israel i ro og trygghet, totalt uforberedt på krig, «som hverken har bom eller porter» (v. 11) i ruinene i Israels land, som nå er bebodd (v. 12). Ja de vil være bebodd (samme vers) av det folk som nok en gang opplever stor materiell velstand — «som har samlet seg fe og gods, som bor på jordens navle».

Legg merke til dette!

Denne profetien skildrer ikke De britiske øyer eller Amerika. Den skildrer det hellige land. Det beskriver alle tolv stammene som er blitt samlet dit fra sin adspredelse, fangenskap og slaveri, samlet sammen fra de folkeslagene hvor de har vært adspredt til. Nå begynner de igjen å oppleve velstand.

Legg merke til at tiden for denne profetien er etter — ikke før, men *etter* Kristi gjenkomst — etter at den store Forløser har kommet og frelst vårt folk og gjeninnsatt oss i landet Israel — etter at Israel og Juda er gjenforenet. I sannhet «ved årenes ende» (v. 8).

Stedet for dette slaget er ikke Storbritannia eller USA — det er i det hellige land. «... Du [skal] komme til et land som er utfridd fra sverdet, og hvis folk er samlet fra mange folkeslag, opp på Israels fjell, som stadig hadde ligget øde» (v. 8). «Israels fjell» er et uttrykk brukt gjennom hele Esekiels bok, og det refererer alltid bokstavelig til oldtidens fjellfulle land Israel.

Vårt folk skal ha gjenvunnet så meget rikdom at Gog og hans allierte skal komme «for å røve» (v. 13) «for å føre bort sølv og gull, for å ta fe og gods, for å gjøre et stort bytte».

Kristi styre utfordret

Men dette faktum — at denne invasjonen ikke vil komme før *etter* Kristi gjenkomst — vil øyeblikkelig synes helt meningsløst for mange.

Dette skyldes at vi er blitt vant til bare å anta visse ting som ikke er sanne. Vi ha blindt trodd at når Kristus kommer, skal det ikke være noen motstand. Vi har trodd at hver person og makt på jorden

vil underkaste seg med en gang, ydmykt og øyeblikkelig for ham og hans makt. Men det er ikke sant!

Noen hedninger vil forståelig nok ikke underkaste seg før de blir tvunget til det. Den siste gjenopprettelsen av Romerriket vil bli undervunnet og beseiret i et slag som vanligvis kalles «Harmageddon». Men de folkerike nasjonene i Eurasia som ikke kjenner Gud eller Kristus, vil fremdeles ikke ha blitt bragt til underkastelse.

«Gog» identifisert

«Gog» i landet «Magog» er de store områdene av Sovjetsamveldet i de nordlige delene av Eurasia som strekker seg fra Østersjøen til Stillehavet. «Mesek» er Moskva, mens «Tubal» er Tobolsk.

Legg merke til hvem de har som allierte i dette fremtidige slaget. Du vil finne at «Gomer», «Togarma», «Magog», «Mesek» og «Tubal» blir identifisert i 1. Mosebok 10 som sønnene av Jafet, far til

eurasiaterne. Etiopia og Put er etterkommere av Kam.

Derfor viser denne profetien i Esekiel 38 hvem som til slutt skal lykkes å samle folk fra alle hovedraser til en gigantisk invasjon av vårt folk.

Når Gud begynner å styre verden gjennom Kristus — med sitt utvalgte folk bragt tilbake til stor velstand i landet Israel, som ligger i sentrum av jordens landmasser (v. 12) — da vil denne store eurasiatiske union av land til slutt bli fristet til å bruke sin mektige luftstyrke. «Dit skal du dra opp; som en storm skal du komme, som en sky skal du være til å skjule landet» (v. 9). Det skal komme så mange fly at de vil skjule solen, som en stor mørk skygge!

Slutten på verdenserobring

Israels ætt — vårt folk — vil ikke være bevæpnet eller forberedt. «Da skal du komme fra ditt land, fra det ytterste Norden [rett nord for oldtidens Israels land], du og mange folkeslag [allierte] med deg... en tallrik hær, og du skal dra opp imot mitt folk Israel som en sky og skjule landet; i de siste dager skal det skje, da lar jeg deg komme over mitt land, for at folkene skal lære meg å kjenne [legg merke til formålet], når jeg for deres øyne åpenbarer min hellighet på deg, Gog!» (v. 15–16.)

Men vårt folk skal ikke behøve å delta i dette slaget. Da skal vi endelig ha lært at Gud kjemper slagene for oss.

«Men på den samme dag, den dag Gog kommer over Israels land, sier Herren, Israels Gud, da skal min harme stige opp i mitt åsyn... og alle de mennesker som bor på jorden, skal skjelve for mitt åsyn...» (v. 18, 20). Det er etter Kristi komme!

«Og jeg vil kalle på sverdet imot ham [d. overs.: nedkalle alle redsler over ham] på alle mine fjell, sier Herren, Israels Gud; den enes sverd skal vendes mot den andre. Og jeg vil gå i rette med ham med pest og med blod, og et skyllregn og haglstener, ild og svovel vil jeg la regne ned over ham og hans skarer og over de mange folkeslag som er med ham. Og jeg vil åpenbare min storhet og min hellighet og gi meg til kjenne for mange

folks øyne, og de skal kjenne at jeg er Herren» (v. 21–23).

Legg merke til at disse hedningefolkene ikke ser og gjenkjenner helligheten, storheten og makten til den evige Kristus, selv etter han er kommet tilbake. Han må lære dem at han er Den Evige!

Kapitel 39 viser i mer detalj hva som blir resultatet av dette slaget, hvor Kristus med overnaturlig makt vil forårsake at fem sjettedeler av disse hærene blir drept.

Legg igjen merke til tiden: «Nå vil jeg gjøre ende på Jakobs fangenskap og forbarme meg over hele Israels hus [Israel og Juda], og jeg vil vise meg nidkjær for mitt hellige navn... Når jeg fører dem tilbake fra folkene og samler dem fra deres fienders land og åpenbarer min hellighet på dem for de mange folks øyne, da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud...» (Esek. 39:25–28!)

Legg igjen merke til dette! Ved sin gjenkomst skal Kristus samle tistammefolket Israels hus — våre engelske og amerikanske folk, og også Skandinavia — ut fra fiendeland, ikke fra vårt eget land med rikdom og makt i Nord-Amerika, De britiske øyer og Skandinavia.

Men på den tid skal vi være tuktet. Vi vil ha lært leksen vår. Vi vil leve etter Guds regler og adlyde hans lover, «for jeg vil utgyte min Ånd over Israels hus, sier Herren, Israels Gud» (v. 29).

Og så fra kapitel 40 avslører resten av Esekiels bok det ideelle teokrati — Guds nye orden med guddommelige styre på jorden — de permanente former og institusjoner som vil uttrykke det ideelle forhold mellom Gud og mennesker.

I mellomtiden er det vår oppgave å advare USA, Storbritannia, Skandinavia og mange andre folkeslag om hva som ligger forut. Å rope ut en advarsel om å komme ut fra Babylon (Åp. 18:14), at de som tar imot advarselen, kan finne Gud nå — at de kan komme under hans guddommelige beskyttelse (Sal. 91). At de videre ved et sant åndsfulgt liv i lydighet mot Guds veier og lover kan bli forberedt til å bli herskere eller lærere i Kristi herlige rike som er på vei! □

HVORFOR studere Bibelen?

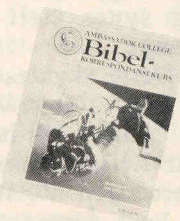
Fordi den gir svarene på livets viktigste spørsmål: Hvorfor ble vi født? Hva vil fremtiden bringe? Lar verdensproblemene seg løse?

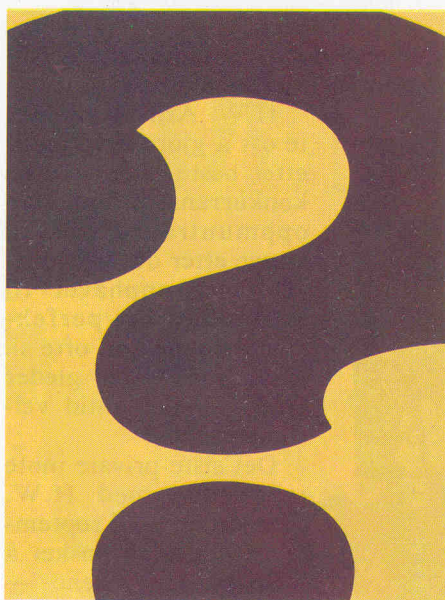
Ambassador Colleges enestående og spennende Bibel-korrespondansekurs kan hjelpe deg å forstå Bibelen som aldri før!

- Lettleste leksjoner
- Trinnvis innføring
- Periodiske tester for å hjelpe deg å vurdere din fremgang

Leksjonene er gratis.

Hvorfor ikke melde deg på i dag? Skriv til vår adresse nærmest deg (adresse: Se 2. omslagsside).

LIVETS STØRSTE SPØRSMÅL

av Dibar Apartian

Få vet hva det er

Det var våren 1955. Inntil da hadde jeg aldri hørt om Herbert W. Armstrong. Ei heller om Ambassador College.

Dagen før vårt første møte hadde Herbert Armstrongs sønn, Richard David, bedt Californias lærerforening i Los Angeles om å finne en fransklærer til en mulig stilling ved Ambassador College i Pasadena. Kravene var enkle: søkeren måtte være en erfaren lærer med europeisk bakgrunn.

H.W. Armstrong mottok meg på sitt kontor med et vennlig smil og et varmt håndtrykk. Etter et kort intervju spurte han meg plutselig med dyp, kraftig stemme: «Vet De hvorfor De ble født?»

Nei, det visste jeg ikke. Men akkurat da var hensikten med livet det jeg minst tenkte på. Jeg hadde ikke kommet dit for å høre om det, men for å søke stilling som lærer. Jeg ventet og håpet at han ville glemme spørsmålet og fortsette med intervjuet. Isteden brukte han en time på å utdype spørsmålet!

Den gangen visste jeg ikke om H.W. Armstrongs store oppgave. Jeg kunne heller ikke drømme om at dette spørsmålet til slutt ville

endre hele livet mitt og være innledningen til et nært vennskap med ham, som skulle komme til å vare til hans død — 30 år senere!

Da jeg gikk hjem den kvelden, undret jeg meg på hvorfor han hadde brukt så mye tid på å forklare meg, en fremmed, hvorfor Gud skapte mennesket og hva hans hensikt og det endelige målet for hele menneskeheten var. Tross H.W. Armstrongs greie forklaringer forstod jeg ikke mye av det han hadde sagt. Ikke desto mindre var jeg imponert av hans overbevisning og kunnskap. Han snakket som en som hadde autoritet.

Noen måneder senere, på høsten 1955, ble jeg ansatt som fransklærer ved Ambassador College. Skolen var liten og alle, lærerstab som studenter, hadde anledning til å tilbringe mange timer med å snakke med H.W. Armstrong.

En kveld da hans sønn Dick (han likte å kalles det) og jeg besøkte fru Loma Armstrong og ham i deres hjem, fortalte han oss: «Bibelen er Guds inspirerte Ord i skrift. Jesus Kristus er Guds Ord i tale. Hvorfor vet ikke

folk det? Hvorfor tror de det ikke? Jeg skal fortelle dere hvorfor: Fordi hele verden er forført av Satan!»

Hans uttalelse gjorde meg enda mer forvirret. Jeg hadde aldri hørt noe slikt før. Satan forført hele verden? Jeg hadde alltid ledd av tanken på at Satan eksisterte!

Hans eldste sønn og jeg ble gode venner. På den tiden var vi begge ungarer, og Dick inviterte meg ofte til sine foreldres hjem, spesielt lørdagskveldene. En gang sa H.W. Armstrong til oss: «En dag må dere gå sammen om å bringe evangeliet til de fransktalende land. Franskmennene er også etterkommere av israelittene. Også de må få høre Jesu Kristi sanne evangelium!»

Det franske folk — israelitter? Hva snakket han om? Mange av vennene mine i Frankrike var ikke jøder! Og hva mente han med Jesu Kristi sanne evangelium? Alt virket så mystisk.

Som tiden gikk fikk jeg mer og mer forståelsen av hvor analfabet jeg var — bibelsk sett. Kristendom var for meg å gå i kirken av og til og å tro hva mine foreldre og beste-

**H.W.
Armstrong
lærte oss å
gjøre vårt
beste i alt vi
gjorde — uten
å konkurrere.
Han
oppmuntret oss
til å sikte mot
det fullkomne.**

Den gang kjente jeg ikke til H.W. Armstrongs store oppgave. Ei heller drømte jeg om at hans spørsmål til sist ville endre mitt liv og starte et nært forhold med ham som skulle vare til hans død 30 år senere!

tappen i det franskspråklige arbeidet for den levende Gud.

H.W. Armstrong lærte oss å gjøre det vi gjør etter beste evne — uten konkurransens ånd. Han oppmuntret oss til å streve etter det perfekte. «Gud er opphavet til skjønnhet og perfektjon,» kunne han ofte si. «Når våre veier gleder Gud, vil han alltid vel-signere oss!»

Det siste private møte jeg hadde med H.W. Armstrong var i september 1985. Han ønsket å hilse på meg alene — «for å diskutere visse viktige saker». Han virket trett, men fullstendig klar. Avslappet satt han og mintes hvordan Gud hadde kalt ham til i denne endetiden å forkynde for verden de gode nyhetene om Jesu Kristi snarlige komme og om opprettelsen av Guds Rike på jorden.

«Jeg kommer ikke til å være sammen med dere mye lenger,» sa han ettertensomt. «Dere må fortsette arbeidet uten meg. Gud er på tronen. Jesus Kristus er det levende Overhode for menigheten!»

Tilbake i 1955 skjønnte jeg ikke hvorfor H.W. Armstrong hadde spurt meg om jeg visste hvorfor jeg var født. Men jeg er takknemlig for at han gjorde det! Det endret hele min livsbane. I dag vet jeg det og forstår hvorfor. Og med Guds hjelp vil jeg gjøre mitt for at alle mennesker, overalt, en dag skal skjønne hvorfor de er født! □

EKSISTERER GUD?

Skeptikerne tror det ikke. Mange forskere påstår at det ikke kan bevises. Likevel er intet spørsmål av større betydning for menneskets eksistens. Hvordan kan vi vite sikkert? Kan vi bevise Guds eksistens? Finnes det håndgripelige bevis på at Et høyeste vesen styrer universet? Vårt gratis hefte Eksisterer Gud? (også på dansk: Er der en GUD?) gir et velfundert svar, basert på logiske bevis.

foreldre hadde trodd på. Men her var det en mann som fra Bibelen viste meg at jeg tok fullstendig feil, og at hele verden var forført. Hva kunne man gjøre? Hvordan kunne noen argumentere mot Guds skrevne ord?

Mitt liv begynte å endre seg. Noen av mine gamle venner forlot meg, men jeg fikk nye venner som trodde det var mer velsignet å gi enn å få. «Gi»-veien i motsetning til «få»-veien, slik H.W. Armstrong lærte bort til sin dødsdag!

«Folk ser Ambassador College og alle disse bygningene — og de sier til meg at jeg har gjort store ting,» kunne han ofte si. «De forstår ikke at alt dette er Guds verk. Men jeg måtte arbeide like hardt som om det var jeg som hadde utrettet det!»

I dag, når jeg ser tilbake på livet mitt, kan jeg si at alt som virkelige

er av verdi som jeg har lært, all den glede jeg har fått siden jeg ble en del av «laget» — Guds lille hjord — skylder jeg på en måte Herbert W. Armstrong. Dog kom det selvsagt alt fra Gud, men igjennom H.W. Armstrong.

Jeg er ham dypt takknemlig. Jeg satte uendelig pris på hans tålmodighet, omsorg og kjærlighet. Han deltok ved min dåp i april 1957, og han la hendene på meg sammen med noen andre prester slik at jeg kunne motta Den Hellige Ånd. Han foretok min vielse to år senere. I 1962 ordinerte han meg til tjeneste for Jesus Kristus. Og som årene gikk gav Gud meg mulighet til å tilbringe mye tid sammen med ham. Jeg fikk det privilegium å reise med ham ved flere anledninger og til å lære mer og mer om den sanne måten å leve på som kristen. Og jeg fikk bli krum-

Mysteriet menigheten

Her følger niende avsnitt i publiseringen av
Herbert W. Armstrongs siste bok *Tidenes mysterium*.

Kanskje det største mysterium av dem alle ved første øyekast ikke vil synes som noe mysterium for de fleste leserne av denne boken.

Grunnen til at dette er slik, er det faktum at den sanne hensikt og mening med menigheten er like lite forstått som Bibelen selv. Åpenbaringen av dette mysteriet må komme som en rystende sannhet.

Den virkelige sannhet om menigheten, årsaken til dens opprinnelse og hensikten med den er forblitt skjult til og med for den bekjennende kristne verden.

Dette er uløselig vevet sammen med Jesu Kristi evangelium. Det er et faktum som vil ryste tankene til leserne at Jesu Kristi evangelium ikke ble forkynt for verden fra ca. år 50 e.Kr. til 1953. Apostelen Paulus forutsa dette da han sa: «Er da enn vårt evangelium skjult, så er det skjult blant dem som går fortapt, i hvem denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, for at lyset fra evangeliet om Kristi herlighet [Kristi härlighets evangelium; sv. 1883], han som er Guds bilde, ikke skal skinne for dem» (2. Kor. 4:3-4). Millioner har lest dette skriftstedet uten å fatte dets egentlige mening.

Kirken gjelder utelukkende den kristne verden

Uttrykket «kirke» kan bare brukes innen den kristne religion. (Den kristne religion, slik den generelt er oppfattet, er den største religion i verden når det gjelder antall bekjennende tilhengere.) Andre religioner kan ha moskeer, synagoger og templer. Men er kirken en bygning? Mange tror det, en antagelse som gjenspeiler deres uvitenhet om hensikten og meningen med kirken eller menigheten. Men i denne boken er vi kun opptatt av menigheten. For når vi tar bort mysteriet omkring den, er menigheten av enorm betydning for alle folkeslag på jorden.

Menigheten, som ble grunnlagt av Jesu Kristus, har en enorm betydning for ethvert menneske som noensinne har levd. Og likevel har nesten ingen kjent denne meningen.

Selv innen den kristne verden har frafall, splittelser og skiftende tider utslettet den sanne opprinnelige mening og hensikt som nå er blitt et mysterium.

Ordet «kirke» på norsk er oversatt fra det opprinnelige greske ordet *ekklesia*. *Ekklesia* betyr «de utkalte». Det gammeltestamentlige Israel ble vanligvis omtalt som «menigheten». I noen henseender er ordene «menighet» og «kirke»

synonyme. Likevel er det en bestemt forskjell mellom dem. Israels menighet var atskilt som en egen nasjon. Men de var ikke utkalt åndelig i den betydningen som karakteriserer menigheten i Det nye testamentet.

Den virkelige hensikt med menigheten — den virkelige årsak til at Jesus Kristus, den annen Adam, grunnla menigheten — er blitt holdt skjult til og med for den bekjennende kristne verden.

Den virkelige hensikt med menigheten

Som en rystende overraskelse for nesten alle leserne av denne boken vil jeg først si hva menigheten ikke var og ikke er. Den er ikke det redskap som Gud prøver å «frelse verden» ved. Få innser det kanskje, men Jesus gjorde ikke noe forsøk på å vinne proselytter. Ei heller inviterte han folk til å «gi sine hjerter til ham» eller å «ta imot ham som sin personlige frelser».

Tvertimot, han «utvalgte» — vervet — tolv disipler. Ordet disippel betyr student. Disse tolv var studenter som lærte det sanne evangelium om Guds Rike av Jesus. Dette omfattet hele meningen med at Gud skapte menneskerasen her på jorden. Denne meningen ble avvist og tapt av det første skapte mennesket, Adam.

La oss nå rekapitulere. Gud er Skaperen og den øverste Hersker over hele sin skapelse. Han hadde plassert erkeengelen Lucifer på jordens trone for å administrere Guds styre, som er basert på Guds lov. Guds lov er et livsmønster — den utgående kjærlighets vei.

Guds styre ble forkastet av Lucifer, som ble Satan. Satan hersket med det motsatte livsmønster — opprør, egoisme og konflikt.

Adam, det første skapte mennesket, fikk anledning til å motta evig gudsliv med lydighet mot Gud og total underkastelse for Guds lov og styre. Han kunne ha erstattet Satan på jordens trone. Han forkastet Guds styre og vei. Således forble Satan på tronen, hvor han fortsatt hersker i dag. Adam og menneskefamilien ble kidnappet, forført til å leve etter Satans selvcentrerte fiendtlige måte. Derfor stengte Gud adgangen til livets tre og Guds Hellige Ånd, inntil Jesus Kristus, den annen Adam, skulle seire og erstatte Satan på jordens trone. Ved sitt første komme kom han til jorden som mennesket Jesus. Kristus kom ikke for å innta tronen, men for å overvinne Satan, for å kvalifisere seg til å overta for

i løpet av dette forgjengelige liv i kirketidsalderen.

Syv årlige høytider ble gitt til det gammeltestamentlige Israel og innstiftet for evig. Deres sanne mening er lenge forblitt et skjult mysterium. De står for Guds gjeløsningsplan — den guddommelige plan hvorigjennom Gud reproducerer seg selv. Påsken fremstiller at Kristus døde for å betale straffen for menneskers synd som er angret. De syv dager i de usyrede brøds høytid fremstiller at menigheten kommer ut av synd, slik Israel kom ut av Egypt. Pinsedagen, som opprinnelig ble kalt førstegrødens høytid, fremstiller at menigheten er den første til å bli unnfanget og født som Guds barn i løpet av kirketidsalderen. Basunenes høytid står for Kristi gjenkomst for å overta jordens trone og herske over alle folkeslag. Forsoningsdagen fremstiller at Satan blir innesperret. Løvhyttefesten står for tusenårsriket under Kristi og de gjensfødte Guds barns styre. Den siste, store dag fremstiller den siste dom, som vil bli dekket i kapittel 7. La oss nå vende tilbake til emnet for dette kapitlet, menigheten.

Menigheten som institusjon

Hva er menigheten? Hvorfor eksisterer den? Når menigheten som institusjon først blir nevnt, vil den kanskje ved første øyekast ikke synes å være noe mysterium. Den moderne vestlige verden tar eksistensen av kirkesamfunn for gitt, som en del av verdens siviliserte liv.

Hvorfor er kirken som institusjon i verden? Hvorfor ble den startet, og i hvilken hensikt?

Om du spør folk i den ikke-kristne verden hvor andre religioner er godtatt, vil de antagelig ikke ha noe svar. De vet lite om kirken. De som tilhører de modernistiske og liberale områdene av tradisjonell kristendom, vil antagelig si at kirken utelukkende eksisterer som en emosjonell stimulans, at den har en psykologisk innflytelse på dem som ikke har godtatt evolusjonsteorien slik den er akseptert innen moderne høyere undervisning.

Hvis du spør dem som følger en av de evangeliske kristne trosret-

ninger, vil de antagelig si at kirken er Guds redskap i hans anstrengelser for å redde verden fra en evig helvetesild. Disse menneskene går ut fra at menigheten er et slags sjelefrelsende sted hvor folk kan bli «frelst». Hvis menigheten ble skapt for å være et redskap til å «frelse folk», da må jeg spørre hvordan Gud gikk frem for å frelse menneskene før Kristus innstiftet menigheten. Jesus kom ikke før 4000 år etter Adam og den første synd. Om Gud prøver og har prøvd å omvende verden, hva slags midler brukte han i løpet av de 4000 årene mellom Adam og Kristus? Som vi allerede har sett i kapittel tre lukket Gud av livets tre da verdens grunnvoll ble lagt. Den Hellige Ånd og frelse ble avstengt fra verden i alle disse årene.

Men i lys av de fakta Den Allmektige Gud har åpenbaret i sitt Ord, som ble dekket i de foregående kapitlene, er alle disse antagelsene gale. De gir bare høylydte vitnesbyrd om de fakta som er nevnt i Åpenbaringen 12:9 om at hele verden er blitt forført av djevelen Satan. Deres sinn er blitt forblindet for sannheten om Guds hensikt med menneskeheten, slik det sies i 2. Korinter 4:3–4.

Derfor blir eksistensen av menigheten virkelig et mysterium for nesten alle på jordens overflate.

Nyheter angående noen kirkesamfunn forekommer ofte i aviser og i kringkasting. Folk tenker på en kirke på et hjørne i nærheten, eller kanskje på en sekt som blir nevnt i nyhetene. Men det ville ikke falle noen inn at det skulle være et mysterium at menigheten eksisterer. Men når vi spør: hvorfor eksisterer kirkene? hvordan ble menigheten som institusjon til? hva er årsaken eller hensikten med dens eksistens? gjør det noen forskjell om man tilhører en kirke eller hvilken kirke man tilhører? Stiller man disse spørsmålene, da blir det virkelig et mysterium. Gjennomsnittspersonen har intet svar.

Fakta omkring menighetens opprinnelse og hensikt er åpenbaret i mysterieboken — Den hellige skrift. Å klargjøre dette mysteriet kan vel ta flere sider i denne boken enn noe annet emne.

Sannheten om menigheten . . . og hensikten med den er forblitt skjult til og med for den bekjennende kristne verden.

ham på tronen og for å gjeløse den kidnappede verden med sitt utgytte blod.

Så, hvorfor menigheten? Kristus kom også for å kalle utvalgte mennesker fra Satans verden, mennesker som skulle vende seg fra Satans vei og til den vei som følger Guds lov, og kvalifisere seg til å styre med Kristus når han kommer for å erstatte Satan på jordens trone. De som ble kalt inn i menigheten, ble ikke kalt bare til frelse og evig liv, men for å lære Guds styres vei og utvikle den guddommelige karakter

Min personlige erfaring

Jeg minnes min egen erfaring, som sikkert er typisk for mange. Mine foreldre var medlemmer av Vennenes Samfunn, vanligvis kalt kvekerne. Familien hadde vært kvekere i mange generasjoner. Jeg ble tatt med i kirken fra jeg var baby, og jeg tok det som en normal del av livet. Jeg gikk til kirke hver søndag fordi foreldrene mine tok meg med. Det var en vane jeg fortsatte med til jeg var 18. Det falt meg aldri inn å stille spørsmål ved om vi skulle gå til kirke eller hvordan kirken kom til eller hva dens virkelige betydning eller hensikt var.

Jeg gjennomgikk aldri noen «omvendelse» i disse årene. Som jeg vokste og ble tenåring, fikk jeg vite at jeg var blitt født inn i kirken som medlem. Jeg ble ledet til å ta det for gitt at jeg var en udødelig sjel og at jeg ikke virkelig ville dø når jeg døde. Isteden ville jeg komme til himmelen hvor jeg ikke ville ha noe ansvar, men bare ha et liv i lediggang og avslappethet i sublim herlighet for evig og alltid. Men jeg var ikke interessert i religion eller lære. Jeg tok ganske enkelt kirkegang og en religiøs side av livet som selvsagt. Men jeg hadde ingen spesiell eller dyp religiøs eller åndelig interesse, så da jeg ble 18, begynte jeg i reklamebransjen og mistet all interesse for religion eller Guds ting og sluttet å gå regelmessig til kirke. Jeg trodde fremdeles på Gud — det vil si jeg tok Guds eksistens som en selvfølge siden jeg hadde lært dette fra det tidligste jeg kan huske.

25 år gammel møtte jeg så den spesielle og eneste unge damen — og vi giftet oss. Hun var mer alvorlig interessert i ting som hadde med Gud å gjøre. Vi begynte å føle at vi burde tilhøre en kirke. Min hustrus forfedre hadde delvis vært kvekere og delvis metodister. Det fantes ingen kvekerkirke i nabolaget der vi bodde i en forstad til Chicago. Vi meldte oss inn i en metodistkirke fordi vi kunne spase til den, og vi likte presten og de sosiale forholdene der. Jeg tror vår erfaring var typisk for millioner andre. Men det falt meg aldri inn å spørre om eller lure på hvorfor vi burde gå til kirke, eller hvorfor kirken som institusjon var blitt

opprettet. Som millioner andre antok jeg at «gode mennesker» gikk til kirke, og derfor burde vi gjøre det.

Menigheten i relasjon til tidligere historie

Men nå spør jeg altså om noen stiller spørsmål ved årsaken og hensikten med kirken som institusjon? Jeg spør: Er det noen som vet *hvorfor* det finnes kirker? Har den noen mening? Selve eksistensen av kirken som er kalt «kristendom», er et av de store mysterier i vår tid. Dette emnet får oss igjen til å tenke på det faktum at fordi vi ikke har levd gjennom de foregående 6000 årene som ledet frem til i dag, så forstår vi ikke den virkelige mening eller hensikt med menigheten. I dette kapitlet skal vi se på menigheten i dens sanne forhold til alle de hendelser som er beskrevet i de først fem kapitlene i denne boken. Igjen, hva er kirken eller menigheten?

De fleste tenker på kirken som en bygning med et spisst tak og med et klokketårn med et kors på i nærheten. Norsk riksmålsordbok definerer da også «kirke» som en bygning. Det var noe ganske annet da den opprinnelig ble grunnlagt.

Folk antar at kirken er en bygning som folk — i alle fall noen — søndag morgen strømmer til for «gudstjeneste». De tror *mennesker* går til *kirken*. Men slik den ble grunnlagt i Det nye testamentet, gikk *kirken* til en *bygning*, som fra først av var et privat hjem. Og kirken kom sammen på lørdag og ikke søndag.

Kirkene i dag har drastisk endret seg fra Kristi mønster! Dette faktum er også innhyllet i mysterier og nesten ikke forstått av noen. Men hva var hensikten med at Kristus grunnla menigheten? Hva har hendt med den siden?

Noen vet kanskje at det var Kristus som startet menigheten. Men hvem og hva var Kristus? Og om han var grunnleggeren av menigheten, hvorfor startet han den? Jesus grunnla bare én kirke. Til tross for det er det mange kirkesamfunn i den vestlige verden i dag — katolikker, protestanter og

uavhengige. Og innen disse igjen er det mange trosretninger, sekter, oppdelinger og forsamlinger, hver med sin egen tro, lære, ritualer og program.

Menigheten begynte som én kirke. Som det står skrevet i 1. Korinter 12 bestod menigheten av

H

vorfor er kirken som institusjon i verden? Hvorfor ble den startet, og i hvilken hensikt?

mange lemmer, men bare ett legeme — den eneste menighet — som Jesus Kristus var Overhode for.

I begynnelsen av dette kapitlet vil vi i første rekke konsentrere oss om fire grunnspørsmål som utgjør et mysterium som må åpenbares med forståelse:

1) Hvem og hva er Kristus? Hvorfor kom han til jorden?

2) Hva er menigheten og hvorfor ble den opprettet?

3) Hva er det evangeliet menigheten er pålagt å forkynne?

4) Hva er menighetens historie? Hvorfor er kristendommen så annerledes i dag enn den var da den begynte i det første århundre?

I dag oppfattes kirken som institusjon som en religiøs organisasjon, forsamling eller selskap. Om man er «god», forventes det at man blir med i en kirke «som passer en». Selvsagt er det de «gode» og de «dårlige» menneskene, og de «gode» går i kirke. Men betyr det noe hvilken kirke — hvilket trossamfunn — man går inn i?

En prest uten prestegjeld

Jeg minnes en historie for mer enn 50 år siden. Jeg bodde fremdeles i Eugene, Oregon. En forhenværende prest som akkurat hadde giftet seg, kom til meg. Hans kone hadde penger, men han var for stolt til å la henne forsørge seg. Han hadde ikke vært ansatt som prest på en tid, men trengte nå en jobb.

«Vet du om noen prekestol som er ledig i Lane County?» spurte

han. «Jeg ønsker å underholde min kone, og hun ønsker fortsatt å bo her i Lane County.»

«Ja, jo,» svarte jeg. «Jeg vet om en ledig stilling, men det vil ikke være til noen særlig hjelp for deg, siden det er en kristen kirke, og du er metodist med forkjellig troslære og måter å gjøre tingene på.»

«Å, det gjør ingen ting,» forsikret han meg. «Jeg kan preke etter hvilke som helst doktriner som man ber meg om.»

Betyr det virkelig ikke noe hva vi tror? La Guds Ord besvare det spørsmålet.

Menigheten synes å ha noe å gjøre med det å tilbe sammen med andre. Etter sigende dreier den seg om tilbedelse av Gud.

Men hvis Gud har noe med menigheten å gjøre, hvilket forhold har han til den? Hvordan startet menigheten? Alt dette er et mysterium for dagens verden.

På begynnelsen av 1927 mens mine intense bibelstudier bragte meg mot omvendelse, spurte jeg meg selv slike spørsmål. Jeg antok at spørsmål som dette aldri falt det alminnelige mennesket inn.

I Det nye testamente er menigheten *ekklesia*, et gresk ord som betyr «utkalte» — forsamling, menighet, gruppe. Det er ikke noe hellig over ordet *ekklesia*. Navnet på menigheten, som er brukt 12 ganger i Det nye testamente, er «Guds menighet». Det betegner at menigheten tilhører Gud, og *det* gir hellighet. Det gamle testaments menighet var «Israels menighet», hvor Israel var et fysisk menneske.

Hvorfor Jesus grunnla menigheten

Det første stedet i Det nye testamente hvor ordet «menighet» forekommer, er i Matteus 16:18, hvor Jesus sa, da han snakket til Simon Peter: «Jeg vil bygge min menighet.» Som allerede nevnt er det inspirerte greske ordet for menighet *ekklesia*, som betyr utkalte. Sagt på et klarere språk sa Jesus: «Fra Satans verden vil jeg kalle ut disipler som skal vokse inn i en helt ny og forskjellig verden, som vil være Guds Rike.» Og i Efeserne 5:23 slås det fast at Kristus er menighetens Overhode.

Dette er altså hva vi vet. Hva enn menighetens er, tilhører den Gud,

og dens navn er Guds menighet. Jesus Kristus er dens grunnlegger og levende Overhode (Ef. 5:23).

Men dersom den er *Guds* menighet — om Jesus Kristus grunnla den og leder den i dag — da er det noe som er viktig for Gud og derfor livsviktig for oss å forstå. Vi må huske på hva som gikk forut for og som ledet opp til den, for å forstå hvorfor den levende Kristus skapte den, hva den er og hvordan den passer inn i den guddommelige plan som utarbeides her på jorden.

Det gamle testaments menighet

Det gamle testaments Israel hadde en funksjon i forberedelsen av Gudsrikets endelige opprettelse. Den tidligste omtale av menigheten i Bibelen i tidsrekkefølge for dens eksistens er Apg. 7:38, hvor den kalles «menigheten i ørkenen» ved Sinai berg, under Moses. Så Det gamle testaments Israel var «menigheten». Israel som kirke blir i Det gamle testamente vanligvis omtalt som «Israels menighet».

Men som vi skal se er menigheten i Det nye testamente totalt forskjellige fra Det gamle testaments «Israels menighet» og har en helt annen funksjon. Nesten ingen har forstått at evangeliet ikke kunne forkynnes for verden, ei heller kunne Guds utvalgte menighet av mennesker få Den Hellige Ånd før Jesus a) hadde kvalifisert seg ved å overvinne Satan og b) var blitt herliggjort etter sin himmelfart (Joh. 7:37–39).

Og det er noe ikke engang teologer eller kirkeledere i våre dager forstår! Det er virkelig et mysterium som trenger til å bli åpenbart og forstått. La oss nå forstå fullt ut hvem og hva Kristus er.

I kapittel 1 har vi allerede sett at i evigheten før jorden ble skapt var Kristus «Logos», som også var Gud, og at han som Jesus ble født som Guds Sønn. Som Guds Sønn, hva var egentlig Jesus? Han ble kalt den annen Adam (1. Kor. 15:45). Hvorfor skulle han bli kalt den annen Adam? Den første Adam hadde anledning til å ta av livets tre, som stod for gudsliv — å adlyde Gud og derigjennom er-

statte Satan på jordens trone. Jesus kom for å gjøre akkurat det, for å kvalifisere seg til å erstatte Satan på tronen og til å starte Guds styre på jorden gjennom de som er utkalt fra Satans verden. Han kom også med et budskap fra Gud, som kalles evangeliet. Ordet «evangelium» betyr godt nytt. Og i virkeligheten var hans evangelium — budskapet som ble sendt med ham fra Gud — de gode nyhetene om Guds Rike. Og som vi skal se vil Guds Rike være gjenopprettelsen av Guds styre over jorden og avsettelsen av Satan fra tronen.

Jesus kom også for å bygge menigheten. Og han kom for å betale løsepengene for en kidnappet

Den moderne vestlige verden tar eksistensen av kirkesamfunn for gitt, som en del av verdens siviliserte liv.

verden, og gjennom den prisen, sin død, å betale straffen som alle mennesker er hjemfallen til for sine synder.

Jesus — jordens hersker og konge

Dernest, hva nesten alle «kristne», inklusive teologer, ikke har forstått: Jesus ble født til å bli Konge!

I rettsaken foran Pilatus om sitt liv ble Jesus spurt: «Så er du dog konge? Jesus svarte: Du sier det; jeg er konge. Jeg er dertil født og dertil kommet til verden . . . » (Joh. 18:37). Jesus sa også (v. 36): «Mitt rike er ikke av denne verden . . . [ellers] hadde mine tjenere stridt», og viste dermed at dette er Satans verden. Jesus kom for å kalle mennesker ut av denne verden for å bli forberedt til å undervise og styre under ham når han blir Konge og overtar jordens trone.

Før Jesus ble unnfanget og født, sa Gud gjennom sin engel til hans vordende mor, Maria: «Og se, du skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus. Han skal være stor og kalles Den

Høyestes Sønn, og Gud Herren skal gi ham hans far Davis trone, og han skal være konge over Jakobs hus evinnelig, og det skal ikke være ende på hans kongedømme» (Luk. 1:31–33). Hans evangelium var den gode nyheten om dette kongedømmet — Guds Rike.

På dette stadium er det svært viktig at vi forstår at Jesus i løpet av sitt liv som menneske var både Gud og menneske. I Jesaja 7:14 ble Maria, mor til Jesus, profetert som en jomfru som skulle føde en sønn. Denne sønnens navn, sies det i profetien, skulle være Immanuel, som betyr «Gud med oss». Jesus var med andre ord Gud så vel som menneske. Han hadde intet menneske som far. Den Allmektige Gud var hans far som avlet ham ved hjelp av Den Hellige Ånd. Enskjønt Jesus var «Gud med oss», var han like så menneskelig som alle andre mennesker. Han ble utsatt for fristelser på samme måte som andre mennesker fristes. Selv om han var Gud i menneskeskikkelse, var han et menneske i sin gjerning. Husk at han var den annen Adam. Som menneske måtte han forkaste «det forbudte tre» og akseptere livets tre. Slik den første Adam kunne ha gjort, var det nødvendig at han valgte totalt å stole på Gud Fader. Faktisk var Gud i Kristus, og Jesus adlød Faderen totalt. Han kvalifiserte seg til å slite jordens trone fra Satan.

Jesus var Gud

Hvorfor var det nødvendig at Jesus skulle være Gud i menneskekjød? Hvorfor var det nødvendig at han var Gud? Hvorfor var det nødvendig at han var menneske? Som Gud var hans alle tings Skaper. I Kolosserne 1:16 blir det åpenbart at Gud skapte alle ting i Jesus Kristus. Da Jesus ble født som menneske, var verdien av hans liv som Skaper større enn totalsummen av samtlige menneskers liv. Siden det var mennesker som hadde syndet og således kommet under dødsstraffen, krevde Guds lov at mennesker skulle dø som straff for menneskenes synd. Men som vår Skaper var Jesus det eneste menneske som gjennom sin død kunne betale straffen for syndene til alle mennesker.

Det var ingen annen måte Gud Skaper kunne forløse en enorm menneskehet, dømt til dødsstraff.

Jesus slått for vår helbredelse

Vi må huske at selv om Jesus var Gud i menneskekjød, så var han like mye menneske som du og jeg. Han kunne lide de samme fysiske smertene. Han var dømt til døden av den romerske landshøvdingen Pilatus etter støyende krav fra skrikende jøder.

Han var en sterk, robust ung mann på rundt 33 år, i god fysisk form. Fordi han aldri hadde brutt en eneste helselov, måtte han lide dødsprosessen på en måte som ikke noe annet menneske har. Han hadde vært oppe hele natten uten søvn før retterganger for Pilatus. Pilatus overlot ham senere samme morgen til å bli pisket før han skulle drepes.

Pisking bestod i å bli avkledd til livet, bundet til en pæl i fremoverbøyd stilling. Han ble slått med pisker av lær, hvor blystykker, avbrukne bensplinter og skarpe taggede metallstykker var festet med 10–12 cm's mellomrom langs alle remmene. De hadde som formål å grave seg dypt inn i kjøttet idet lærremmene svøpte seg rundt kroppen. Han ble pisket inntil kjøttet hans ble flenget opp og til og med ribbenene kom til syne. Hensikten med piskingen var å svekke offeret så mye at det ville dø raskere på korsfestelsespælen. Som det ble forutsagt i Jesaja 52:14: «Så ille tilredt var han at han ikke så ut som et menneske, og hans skikkelse ikke var som andre menneskebarns.»

Han gjennomgikk denne ubeskrivelige piskingen for at troende skulle kunne bli helbredet fra fysiske overtredelser, sykdom og plager (Jes. 53:5; 1. Pet. 2:24). Hvilken fryktelig pris betalte ikke vår Skaper for at vi, gjennom tro, kan bli helbredet! Til tross for dette ignorerer nesten alle bekjennende troende totalt hva deres Frelser har stilt til rådighet, og istedenfor å stole på ham, setter de sin lit til menneskelige leger, medisiner, legemidler og kniver.

Jesus ble så svekket av denne forferdelige avstraffelsen at han ikke var i stand til å bære korset, slik han var pålagt å gjøre, annet

enn et kort stykke. En annen ble utpekt til å bære det for ham.

Den mest smertefulle og foraktelige død

Utenfor bymurene, på Hodeskallestedet (Golgata) ble Jesus spikret til korset. Han ble ydmyket, spyttet på, gjort narr av og hånet.

Og mer enn det. For i det øyeblikk han hadde påtatt seg våre synder for å betale straffen i vårt sted, ble han forlatt selv av sin Far, Gud. Som han hang der på korset, hjelpeløs, stakk en soldat ham med spydet sitt. Han skrek i smerte (Mat. 27:50, den engelske Moffatt-overs.) og døde. Han gjorde dette fordi du og jeg har overtrått Guds lover. Han gav det absolutt største offer for deg og meg.

En annen uhyre viktig sannhet. Jesu oppstandelse fra de døde var et menneskes oppstandelse, og den eneste oppstandelse som kunne muliggjøre oppstandelsen av mennesker som engang var døde, til evig liv.

Over til en annen svært viktig profeti, i Jesaja 9:6–7: «For et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet er på hans skulder, og han kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig far, fredsfyrste. Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongerike; det skal bli støttet og oppholdt ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid; Herrens herskarenes Guds nidkjærhet skal gjøre dette.» Legg merke til at herredømmet skulle være på hans skulder. Jesus skal bli Konge over jorden. Og en av hensiktene med hans komme var å kunnngjøre dette riket. Jesu evangelium var ikke bare godt nytt — det var en kunnngjøring eller proklamasjon av den gode nyheten om Guds Rikes komme. Hvilken tragedie er det ikke at «den tradisjonelle kristenhet» har forlatt og tapt dette livsviktige og fantastiske budskapet og isteden satt inn sitt eget evangelium om personen Kristus.

Jesus ble født som menneske for å bli Konge, for til slutt å etablere Guds Rike, som skal regjere over hele jorden med hjelp av Guds regjering. Men dette styret krever mer enn individet Jesus. Kongen,

(Fortsettes side 16)

La oss anta at du er en arbeidsløs lærer — i Canada.

Visste du at kanadiske lærere emigrerer sørover for å undervise i California og Texas? Etter at 2500 arbeidsledige lærere overvar en ansettelsesmønstring i Vancouver, B.C. i Canada — ledet av 26 amerikanske ansatte på grunn av lærermangel i USA — ble flere hundre ansatt.

Noen av disse lærerne hadde ikke arbeidet i skolen siden de tok eksamen. Noen hadde ikke vært i stand til å få noe arbeid i det hele tatt. Andre hadde overlevd ved å arbeide i restauranter, tatt tilfeldige jobber og gitt privatundervisning på deltid, i erkennelse av at et hvilket som helst arbeid er bedre enn ikke noe i det hele tatt. De var alle del av Canadas 1,3 millioner arbeidsløse — omkring 10% av arbeidsstyrken.

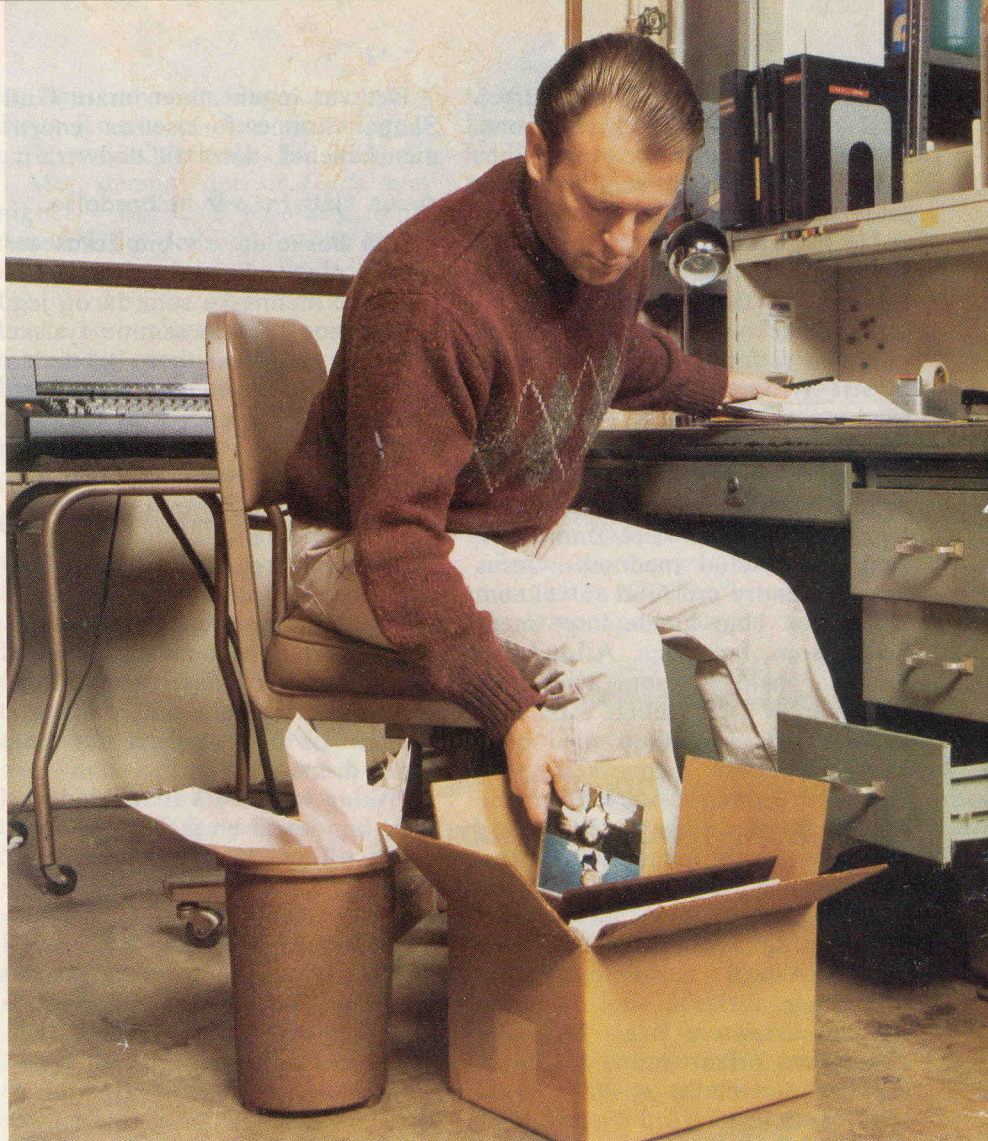
På den andre siden av Atlanten har Storbritannia en hærske arbeidsløse — 3,2 millioner. Vest-Tysklands 2,1 millioner arbeidsløse blir kalt landets største sosialproblem. Og arbeidsløshet har en spesiell traumatisk betydning for Tyskland, siden den bidro til Weimarerrepublikkens fall og Adolf Hitlers seier i 1933.

I nyere tid har mange meksikanere, andre latinamerikanere, afrikanere og asiater forlatt sine hjem og land for å lete etter arbeid. Men hva hvis du ikke ønsker å forlate, eller ikke *kan* forlate hjem eller land?

Tips for å lete etter arbeid

Noen ansettelsesekspertene sier at 85 prosent av de ledige jobbene på en gitt dato aldri blir utlyst. De utgjør det *skjulte* arbeidsmarkedet. Disse blir ofte besatt av venner eller slektninger før de rekker å bli utlyst. Hvis du kan ta kontakt før en stilling blir lyst ledig, har du den for deg selv. For å oppdage disse stillingene, må du snakke med venner, naboer, tidligere arbeidsgivere og arbeidskamerater.

Å få et nei er ingen personlig avvisning. Det er bare en del av prosessen. Letingen etter arbeid består ofte av en rekke «nei» før et «ja». Det er det samme for alle,

Du er altså

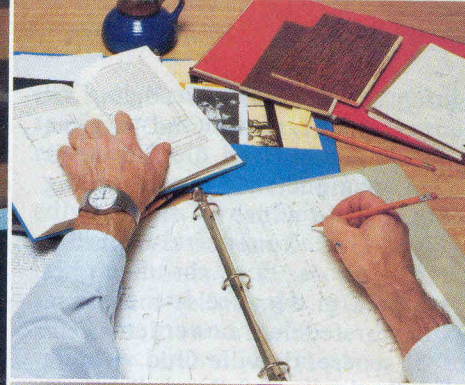
enten man er anleggsarbeider, geolog, sekretær eller administrator. Så la deg ikke stanse, og føl deg ikke avvist ved å få «nei».

Arbeidsgivere vil overveie å ansette deg hvis de blir overbevist om at du vil innbringe dem mer av verdi enn du vil koste dem. Du må være tilstrekkelig skarp og interessert, skal du vise dem dette. Og de blir ofte trett av bare å høre hva søkeren venter seg av stillingen. Bli i stand til å forklare hva du kan gjøre for en arbeidsgiver.

Arbeidsgivere drukner ofte i an søkninger med presentasjon av sø-

keren, og de har liten tid til å lese dem. Så vær kortfattet, klar og positiv om hva du har gjort, og ring *alltid* til arbeidsgiveren personlig etter at du har sendt en ansøking. Det finnes bøker om hvordan man skal skrive en effektiv ansøking. Ta kontakt med et bibliotek.

Noen ansettelsesekspertene sier at intervjuere har en sterk tilbøyelighet til å «bedømme en bok etter omslaget». De første 10 sekundenes inntrykk av deg kan komme til å avgjøre hvorvidt du blir ansatt. Gjør derfor omslaget så tiltrekkelige og appellerende som mulig.

har du tid til det, og det kan hjelpe deg å forstå de mindre heldiges sørgelig forfatning. En slik innsikt burde gjøre deg takknemlig for det du har, til tross for at du er arbeidsløs. Du kan også komme til å oppdage en ny rekke egenskaper og interesser, og skape nye mål i livet ditt. Bruk initiativ til å hjelpe til i distriktet hvor du bor. Det ligger en fordel i å skape en samfunnsbevissthet hos deg selv. Den omfatter en innstilling av å gi — istedenfor å få. Et ønske om å hjelpe andre. Og med denne innstillingen er du til stort hjelp for deg selv. Den kan til og med åpne dører for deg.

Kom deg i form. Altfor mange ansatte forfaller fysisk. Heltidsansettelser gir ikke så mye tid til å gjøre noe med formen. Du kan ha vært bundet til skrivebordet eller bilen i årevis, og kan ha mistet din ungdommelig livskraft, figur og vitalitet. Nå har du tid til å forandre det. Konsentrer deg om å komme i fysisk form. Å gå, løpe, jogge og svømme er gode måter å blåse frustrasjonens spindelweb fra hjernen din. Du vil føle deg bedre og mentalt skarpere.

Les så Bibelen, og finn livets hensikt og mening. Dette gir deg en betydningsfull måte å overleve arbeidsledighet på — at du lærer din usynlige følgesvenn å kjenne.

Din usynlige følgesvenn i livet

Du er ikke alene om å takle arbeidsløshetens sørgelige forfatning. Du kan komme til å kjenne en kraftkilde som er større enn arbeidsgivere eller arbeidsmarkedet — en høyere makt som er forberedt på å gripe inn i ditt liv på en overnaturlig måte — Gud Skaper. Bruk tiden fremover til å bli kjent med ham. Han kan og vil handle på dine vegne hvis du er villig til å adlyde hans lover.

En av trekkene ved Guds natur er at han sørger for dem som stoler på ham. Patriarken Abraham måtte lære dette. Gud prøvde Abraham for å se om han ubetinget ville stole på at Gud ville gi en løsning når han stod overfor muligheten for å miste noe som var ham meget kjær. Abraham adlød, og Gud sørget for løsningen. «Og Abraham kalte dette sted: Herren (Fortsettes side 26)

arbeidsløs!

Måter å bruke tiden positivt på

Arbeidsløshet har også en positiv side. Den gir en anledning som ikke finnes når man er helt ansatt. Denne anledningen er *tid*. Brukt konstruktivt kan den hjelpe deg å oppnå en større mulighet til å få arbeid. Eller å starte livet om igjen i en helt ny retning.

Når du arbeider på heltid, er det små sjanser for å gjøre det du virkelig ønsker å gjøre. Og mange tar stillinger de misliker simpelthen på grunn av øyeblikkets behov. Nå, med tid til overs, kan du strebe

etter det arbeidet du virkelig ønsker å ha. Men det kan bety at du må studere. Så ta kurser, forbedre din dyktighet, styrk din begavelse, øk din arbeidsevne. Dette kan gi deg en ny retning i livet.

Begynn med en hobby eller noen interesser. Ikke bare vil dette holde tiden din opptatt og bevare deg positiv, det kan også gi deg mulighet til å arbeide for deg selv. Noen som begynner hobbyer, utvikler dem til vellykkede forretninger.

Man kan utføre frivillig hjelpearbeid overalt hvor det er trygt å gjøre det i storbyers nabolag. Nå

Mysteriet menigheten

(Fortsatt fra side 13)

presidenten, statsministeren og enhver annen hersker regjerer med og igjennom en mer eller mindre stor organisasjon av andre som styrer forskjellige deler og departementer under ham. På samme måte må Kristus ha en organisert regjering med tallrike andre som er trent og kvalifisert til å regjere under ham. Jesus sa: «Jeg vil bygge min menighet» (Mat. 16:18). Menigheten skulle bestå av mange som skulle bli kalt ut av Satans verden for å bli undervist og trent til tallrike offisielle stillinger under Kristus når han kommer for å styre alle folkeslag.

Jesus — åndelig frelser

Jesus kom også som åndelig frelser for å frelse Guds folk i deres tid fra deres synder så de kunne bli født inn i SELVE GUDS GUDDOMMELIGE FAMILIE (Matt. 1:21).

Husk at livets tre, som symboliserer Den Hellige Ånd, var blitt avsperrret for menneskeheten da verdens grunnvoll ble lagt etter Adams synd. Hva verden ikke forstår er at Guds Ånd ble avsperrret for menneskeheten som helhet *inntil* den annen Adam fjerner Satan og gjenoppretter Guds styre her på jorden.

For menneskeheten som helhet ble det da Adam syndet fastsatt at menneskene en gang skulle dø, og at dommen skal komme etter døden ved en oppstandelse (Hebr. 9:27).

Den Hellige Ånd ble ikke gitt til det gamle Israels folk. Siden Gud kalte og oppreiste profeter i en bestemt hensikt for å forberede frelsen for menneskeheten, var det nødvendig å gjøre en unntagelse for dem og gi dem Den Hellige Ånds kraft, slik at de kunne utføre den oppgaven de var kalt for.

Siden Gud kalte ut sin menighet gjennom Jesus for en spesiell oppgave, som en forberedelse for å opprette sitt rike og styre over alle nasjoner, var det nå på samme måte nødvendig å gjøre den samme unntagelsen for menigheten, så den kunne få Den Hellige Ånds kraft.

Gud gav bestemt ikke profetene sin Ånd bare i den hensikt å gi dem frelse. Likeså kalte Gud ikke ut de hellige fra denne verden utelukkende for deres frelses skyld

og for at de skulle få adgang til hans rike. Ellers ville Gud ha gjort forskjell på folk ved å kalle de få av sin menighet nå, men samtidig nekte å kalle andre til frelse.

Hvis Gud åpnet frelsesmulighetene for de få i sin menighet bare for å gi dem frelse mens han holdt størstedelen av verden utenfor til senere, da ville Gud virkelig gjøre forskjell på folk og diskriminere mot verden som helhet. Jesus sa klart at ingen kan komme til ham hvis ikke Faderen drar ham (Joh. 6:44). En bekjennende kristenhet tror presis det motsatte. Denne falske kristenheten lærer at Gud kaller og prøver å frelse alle nå. Hvis det virkelig var slik, ville sannelig Satan vinne en stor seier over Gud. For det overveldene flertall av menneskeheten kjenner lite eller intet til Kristus eller om frelse gjennom ham.

En tidsplan for frelsen

Guds overordnede plan går ut på å tilby frelse og evig liv til alle som noensinne er blitt født, men planen går ut på å gjøre det i tidsorden.

De som er kalt ut fra verden og inn i menigheten nå, blir kalt for en spesiell oppgave og et spesielt arbeide. Dette spesielle arbeidet er å gjøre den åndelige treningen mulig for å hjelpe til ved omvendelsen av menneskeheten som helhet. De kalles i en tid hvor de blir forfulgt og bekjempet av Satan og resten av verden. Resten av verden vil bli kalt når Satan er fjernet, og de vil bli hjulpet av Kristus og de hellige og deretter gjort udødelige i Guds Rike.

Satan har forblindet forstanden til den ikketroende verden og den bekjennende tradisjonelle «kristenhet» for dette faktum (2. Kor. 4:4). Satan har forført hele verden, inkludert den bekjennende tradisjonelle «kristenhet». (Åp. 12:9).

Hverken bekjennende kristne eller deres lærde teologiske ledere forstår i dag hovedhensikten med at Jesus kom!

Hvorfor Jesus kom

Jesus kom ikke for å frelse Satans verden mens Satan fremdeles sitter

på tronen og forfører den. Jesus vil frelse verden ved sin gjenkomst, når Satan blir fjernet. Hvorfor kom da Jesus for mer enn 1900 år siden? Ikke for å styre, ikke for å herske over alle nasjoner, ikke for å frelse verden mens Satan fremdeles hersker over dem.

Hans fødsel som menneske var «den annen Adams» komme. Han kom for 1) å kvalifisere seg til å erstatte den tidligere erkeengelen Lucifer på Jordens trone og styre med Guds styre, hvor den første Adam feilet. Videre for 2) å kunngjøre den fremtidige opprettelsen av Guds Rike og for å lære sine valgte, fremtidige apostler disse profetiske gode nyhetene (evangeliet). Han kom for 3) som vår direkte skaper å påta seg straffen for våre synder ved døden på korset — for at vi skulle kunne få ta del i den verden. Og han kom for 4) å bli oppreist fra de døde av Gud, og på den måten gjøre evig gudsliv mulig for Guds folk og etter sin gjenkomst, for alle som er villige i hele menneskeheten, alle som noensinne har levd her på jorden. Og han kom for 5) å opprette

Menigheten i Det nye testamente har en helt annen funksjon enn «Israels menighet» i Det gamle testamente.

Guds menighet, for at den kunne bli trent til å styre under ham.

I mellomtiden, Satans herredømme

I mellomtiden, i 4000 år siden den første Adam, hadde den lure og onde Satan usynlig påvirket og hersket over en menneskehet som var avskåret fra all kontakt med og kunnskap om Gud! Han sitter fortsatt på denne maktens trone, selv om han ikke administrerer Guds styre. Isteden påvirker han på en smart måte hele menneskeheten til å leve under de stikk motsatte av lovene til Guds styre. Og det er forfengelighetens, begjæ-

rets, kappestridens, stridighetenes og voldsomhetenes vei istedenfor Guds vei av utgående kjærlighet, samarbeide, fred, lykke og glede.

Umiddelbart etter at kristusbarnet ble født, forsøkte Satan igjennom kong Herodes, som var utnevnt av romerne, fysisk å drepe den fremtidige Kongen (Matt. 2:13–15). Men Gud advarte Josef og Maria om å fly med kristusbarnet til Egypt inntil kong Herodes var død.

Da Jesus var ca. 30 år gammel, var han rede til å begynne å velge ut sine disipler og forkynne og lære dem dette budskapet fra Gud til mennesket — hans evangelium. Men først var det helt nødvendig at han kvalifiserte seg til å erstatte Satan og sette opp Gudsriket ved å seire over djevelen.

Dette var kanskje den viktigste, mest enorme og avgjørende konfrontasjon og kamp som noensinne er blitt utkjempet i den tid universet har eksistert. Det er beskrevet i detalj i Matteus 4.

Tidens mest gigantiske kjemperkamp

Jesus fastet i 40 døgn uten hverken mat eller drikke. Men i sin fysiske svakhet ble han åndelig sterk.

Satan brukte nå sine mest smarte, slue og mesterlige bedrageriske krefter. Han må ha tenkt at han virkelige kunne lure og åndelig slå ned Kristus. Satan visste vel at han nå sloss for å forhindre at han ble kastet av tronen over hele verden.

Satan satte inn sitt første slag på det punkt han antok var det mest sårbare både fysisk og åndelig. En mann som hadde vært uten mat og drikke i hele 40 døgn, måtte sannelig være svekket så han ville gi etter for nesten enhver fristelse om mat. Og den mest sårbare åndelige svakhet er forfølgelighet!

«ER du Guds sønn,» fristet Satan foraktelig. Et normalt menneske ville ha blitt fornærmet, indignert. Det ville utfordrende ha slynget tilbake: «Hva er det du mener? ER jeg Guds Sønn? Jeg skal vise deg, jeg at jeg er Guds Sønn!»

Men Satan sa her i sitt første angrep: «ER du Guds Sønn, da si at disse stener skal bli brød.» Eller med andre ord: «Guds sønn kan gjøre mirakler. Bevis for meg at du

er Guds Sønn! Du er desperat sulten. Gjør et mirakel. Gi deg selv mat ved hjelp av et mirakel!»

Men Jesus svarte ved å sitere og adlyde Guds Ord: «Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.»

Satans første og mest effektive slag var parert. Men Satan gir aldri opp. Han tok Jesus med til Jerusalem og plasserte ham på en høy tinde på tempelet. Han fortsatte å utfordre Jesus på at han var Guds Sønn.

«ER du Guds Sønn, da kast deg ned! for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på hendene, for at du ikke skal støte din fot på noen sten.» Nå var det Satan som siterte Bibelen. Men han *misbrukte den*, vred på det og tok det ut av sin sammenheng, slik Satan så ofte får de lærde til å gjøre.

Men Jesus slo tilbake: «Det er atter skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.» Dette er sitert fra 5. Mosebok 6:16 og refererer til å friste JHWH (hebraisk), som ble Kristus.

Men Satan gav fremdeles ikke opp.

Han tok deretter Jesus til en høy fjelltopp og viste ham alle verdens riker og deres herlighet. «Alt dette vil jeg gi deg hvis du vil falle ned og tilbe meg.»

Jesus benektet ikke at Satan nå var over alle nasjonene i verden. Dette var en fristelse til å oppnå umiddelbar makt. Satan visste godt at Jesus ville arve alle disse rikene mer enn 1900 år senere. Men han fristet Jesus til å ta Satans ord for at han umiddelbart ville gi fra seg og gi Kristus makt over verden ØYEBLICKELIG. Men Jesus besluttet at det nå var på tide å slutte denne enorme kampen om herredømmet over jorden.

Jesus ga nå en rask ordre — en befaling som viste at han var herre over Satan!

«Bort fra meg, Satan!» kommanderte han med total *autoritet!* Satan forsvant, slagen. Men Satan gav ikke opp. Ei heller har han gitt opp ennå. Han kjemper fremdeles mot Guds menighet!

Jesus kvalifiserte seg

Jesus Kristus, den annen Adam, hadde kvalifisert seg! Ikke før i det

Den vanlige læren i kirkene i dag er at kirken er Guds Rike. Men «kjøtt og blod [dødelige mennesker] kan ikke arve Guds Rike».

øyeblikket kunne de gode nyhetene om Gudsrikets komme bli kunnigjort til verden. Nå hadde Guds Sønn motstått og seiret over Satan. Han hadde kvalifisert seg for å gjenopprette Guds styre og oppreise Guds Rike på jorden! Men nå måtte også menigheten kvalifisere seg til å regjere med ham.

Jesus kom for blant mange andre oppgaver å kalle sin menighet ut av verden. De som ble kalt, hadde vært i og av denne verden. Hver enkelt hadde bragt over seg den høyeste straff, døden, pga. sin synd. Men Gud hadde skapt alle ting ved Ordet som ble Jesus Kristus. Derfor var Jesu liv større enn den totale sum av hele menneskeheten samlet!

Forestill deg sønnen til den mest formuende og mektigste mann på jorden. Industriherrens sønn er hans arving — han skal arve hele hans uendelige rikdom. Han har allerede fått en betraktelig del av den før han arver det alt sammen. Denne unge mannen er svært glad i en annen ung mann. Vennen har begått en forbrytelse og derigjennom fått en stor gjeld på millioner av kroner, som han ikke kan betale. Han angre bittert, men er ute av stand til å fri seg fra fengselet for tyveriet. I medfølelse med vennen betaler sønnen denne gjelden på mange millioner kroner ut av sin egen lomme. Gjelden til hans skyldige venn er fullstendig betalt. Hans skyld — hans veldige skyldigheter — henger ikke lenger over ham — han er utfridd fra forbliftelsen og dens tunge straff!

Hele menneskeheten har fulgt fader Adam — og derigjennom bragt over seg den høyeste dødsstraff. Før Jesus («Ordet»), nå Guds Sønn, kunne grunnlegge menigheten, måtte de som kalles ut av verden og inn i menigheten, bli fridd fra den høyeste dødsstraff så de kunne arve evig liv!

En av årsakene til at Jesus kom til jorden som et menneske, var for å betale denne straffen — den høyeste dødsstraff. Ikke bare for dem som var kalt inn i hans menighet, men til sist for å utfri *hele menneskeheten* i sin tid!

Men siden denne dødsstraffen som han skulle betale for en syndende menneskehet, ville avslutte hans liv som menneske, ble betalingen reservert til hans siste handling som menneske, etter at han hadde avsluttet alle de andre hensiktene med sitt liv som menneske.

Uansett vil dette gi leseren en idé om *HVOR STOR* den Jesus er som kom for å grunnlegge Guds menighet!

Husk stadig på at selv om hans jordiske gjerning begynte da han var knapt 30 år (i hans liv som menneske), var han samtidig Den Udødelige — Den Evige — som *alltid* hadde eksistert. Hvor *stort* var ikke dette 30-årige menneskeliv!

Og denne Jesus, som hadde vokst opp i byen Nasaret, hadde motstått og overvunnet Satan etter sin fødsel som menneske. Han hadde avvist Satans selvcentrerte «få»-vei, og i den siste gigantiske konfrontasjonen hadde han kvalifisert seg til å *gjenopprette Guds styre* og opprette Guds Rike på jorden og til å lede dette styret!

Hvor kom tanken om "Sjelens udødelighet" fra?

Få trosartikler er mer utbredt enn troen på "sjelens udødelighet". De fleste tar den for gitt. Men hvor kom denne troen egentlig fra? Fra Bibelen? Vårt nye særtrykk «Hvor kom tanken om 'sjelens udødelighet' fra?», ser nærmere på opprinnelsen til denne ideen.

Der hvor den første Adam feilet, lyktes Jesus, den annen Adam.

«Peter» en tittel som innebærer lederskap

Like etter det avgjørende slaget for å overvinne Satan, så to av døperen Johannes' disipler Jesus sammen med Johannes. Jesus bad dem følge med hjem til seg. En av dem var Andreas, sønn av Johannes. Han ropte på sin bror Simon.

Jesus så på Simon og sa: «Du er Simon, Johannes' sønn; du skal hete Kefas [Peter på gresk]», som betyr en sten (Joh. 1:43).

I Markus 3:14–16 leser vi: «Og han [Jesus] utvalgte tolv, som skulde være med ham, og som han kunne sende ut for å forkynne ordet . . . og han gav Simon navnet Peter.» Et tilnavn er ifølge Norsk Riksmålsordbok «navn som (sedvanemessig . . .) føyes til en persons egentlige navn (døpenavn), til karakteristikk ell. som tittel».

Tilnavnet Peter har i århundrer vært et tilnavn eller tittel for en religiøs leder, overhode eller hovedkvarter. Peter var den første og ledende apostel. En apostel er «en som er sendt ut for å kunngjøre eller forkynne».

Så helt i starten av sitt virke, da han forberedte grunnvollen for kirken, valgte Jesus Kristus sin ledende apostel og de andre opprinnelige elleve. Sammen med profetene hvis skrifter var blitt oppbevart helt fra de dager da Gud utvalgte sin første menighet (og nasjon), Israel, skulle de utgjøre selve grunnvollen i Guds menighet. Jesus skulle ikke bare være grunnlegger, men også Overhode og «hjørneste» i menigheten (Ef. 2:19–21; 5:23).

Betydningen av en fast grunnvoll

Inntil Jesus var 30, hadde han vært byggmester. Han hadde bygget med sten så vel som med tre. Han forstod godt at grunnvollen måtte legges først, før selv overbygningen.

Men Jesus hadde selv utvalgt sine apostler. Senere sa han til dem: «I har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt eder» (Joh. 15:16, 19).

Nå begynte Jesus å kunngjøre evangeliebudskapet som Gud Fader hadde sent til verden med

ham som Guds Budbærer (Mal. 3:1).

Vi leser i Markus 1: «Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium . . . Men etter at Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte [kunngjorde, lærte] Guds evangelium [evangeliet om Guds Rike; Lindberg], og sa: Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær; omvend eder og tro på evangeliet» (Mark. 1:1, 14–15).

Og fra Matteus: «Og Jesus gikk omkring i hele Galilea og lærte folket i deres synagoger og forkynte evangeliet om riket» (Matt. 4:23).

Dette profetiske budskapet (evangeliet) om Guds Rike skal bli forklart i detalj i kapitel syv. Det var de gode nyhetene om den fremtidige etablering av Guds styre på jorden, som vil bli gjenopprettet og administrert av den guddommelige Gudsfamilien, Gudsriket, som skal erstatte Satans nåværende onde verden.

Jesu kunngjøring av denne forbløffende nyheten om fremtiden, sammen med miraklene hans, slik som helbredelse, gjøre vann til vin og andre, skapte stor røre. Store skarer fulgte ham og disiplene. Han opplærte disiplene til å bli fremtidige apostler, alt mens han forkynte dette budskapet til publikum.

Hvorfor fariseerne stod imot Jesus

Kunngjøringen av nyhetene spredte seg til Jerusalem. Der ble de skriftlærde, fariseerne og sadduseerne oppskremt over dette. Fariseerne var en jødisk religiøs sekt som innehadde mindre, men for dem viktige, statsstillinger. Romerriket hersket dengang over Palestina. Romerne sendte en visekonge og en mindre okkupasjonsstyrke for å overse styret i Judea. Men romerne innsatte noen av de jødiske fariseerne i lavere stillinger i det sivile styret under den romerske kongen. Dette var lønnsomme politiske stillinger, og disse fariseerne ønsket ikke å miste arbeidet sitt eller makten over folket. Disse jødiske herskerne og deres yppersteprester misforstod Jesu evangeliebudskap totalt. De visste at han kunngjorde et styre som ville overta og herske over ALLE

jordens nasjoner. Det de misforstod var *tidspunktet* for og *formen* på dette Gudsriket. Og en bekjennende «kristendom» misforstår det fremdeles i dag. De antok at Jesus drev undergravningsvirksomhet i den hensikt å styrte Romerriket og sette opp sitt eget kongedømme umiddelbart i sitt liv som menneske.

De fryktet derfor øyeblikkelig for å bli anklaget for opprør og illojalitet, og at de ville miste jobbene sine og kanskje bli anklaget for oppvigleri. Så derfor gikk de mot Jesus og anklaget ham.

Den tradisjonelle kristenhet har aldri riktig forstått denne grunnleggende årsak for fariseernes motstand og forfølgelse av Jesus. Enkelte av fariseerne var skruppelløse politikere.

Menigheten har ikke bare den hensikt å gi frelse til dem som er kalt inn i menigheten. Den skal trene dem som redskaper Gud skal bruke for å bringe frelse til verden.

Like før den første påsken i Jesu virke, våren år 28 e.Kr. (nesten nøyaktig 100 tidssyklus — 1900 år — før jeg holdt min første påske), dro han opp til Jerusalem for å feire påsken.

Mens han var der, kom en fremstående fariseer ved navn Nikodemus for å hilse på Jesus i hemmelighet om natten. Han fryktet at de andre fariseerne skulle vite at han hadde snakket med Jesus personlig.

Nikodemus sa: «Rabbi vi [vi fariseere] vet at du er en lærer kommet fra Gud.»

Fariseerne visste at Jesus var Messias! De kjente Jesaja 7:14; 9:6–7; kapitel 53. Fariseerne visste at Jesus var den profeterede Messias. Men de forstod kun én fremkomst av Messias. Og derfor antok de at han planla å styrte Romerriket der og da!

Selvsagt visste Jesus hva de tenkte. Derfor begynte han øyeblikkelig å fremheve det faktum at Guds Rike, som skal styre alle nasjoner, ikke kunne bli opprettet FØR den nye ÅNDELIGE FØDSEL på tiden for oppstandelsen!

«Født på ny»-spørsmålet

Jesus svarte øyeblikkelig: «Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at noen blir født på ny, kan han ikke se Guds Rike.»

Men Nikodemus forstod ikke dette. Han visste at det å bli født var en reell fødsel — forløsning fra mors liv. Dagens teologer vet ikke engang dette! De fornekte en virkelig annen fødsel som et åndevesen. De tryller bort den virkelige sannhet ved å anta at bare man sier at man tar imot Kristus som sin Frelser, så blir man født på ny. På denne måten har Satan forført dem og derigjennom millioner andre.

Nikodemus sa: «Hvorledes kan et menneske fødes når han er gammel? kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og fødes?»

Jesu uttrykte seg nå enkelt — men Nikodemus forstod ikke enkelheten i hans tale, noe heller ikke dagens teologer og religiøse ledere gjør.

«Sannelig, sannelig,» sa Jesus, «uten at noen blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds Rike. Det som er født av kjødet, *er kjød*, og det som er født av Ånden, *er ånd*» (mine uthevelser — Joh. 3:5–6).

Fariseerne kjente til vanddåp. De hadde brukt den i årevis når de omvendte hedninger til jødedommen. De kjente til døperen Johannes' dåp — omvendelsens dåp «til syndenes forlatelse» (Mark. 1:4). Jesu mening burde ha vært enkel for Nikodemus, at vanddåp er et innvielsesrituale for å forberede starten på — den *åndelige* fødsel.

Jesu gjorde det dobbelt klart da han sa: «Det som er født av kjødet, er kjød.» Det som er født av mennesker er dødelige mennesker. Det består av kjøtt og blod — stoff fra jorden. «Det som er født av Ånden, er ånd» — ikke lenger kjøtt og

blod, men *ånd*, udødelig! Det består ikke lenger av stoff eller kjøtt og blod.

Jesu forklarte dette videre.

«Undre deg ikke over at jeg sa til deg: I må fødes på ny!» Så sammenlignet han en som er gjenfødt med vinden, som er usynlig for menneskeøyet. «Vinden blåser dit den vil, og du hører den suser; men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen; således er det med hver den som er født av Ånden» (Joh. 3:28).

Men Nikodemus forstod ikke denne rettfrem talen, og det gjør heller ikke religiøse ledere i dag!

Vårt gratis hefte *Hva menes egentlig med «født på ny»?* burde leses av alle som leser denne boken.

Jesu refererte til «frelsen» eller den «åndelige» del av Guds Rike for denne representanten for fariseerne. *Det riket vil IKKE bestå av dødelige mennesker!* Det består ikke av dødelige mennesker av kjøtt og blod som «har tatt imot Kristus» og meldt seg inn i en kirke som de selv har valgt. Likevel er millioner av kirkemedlemmer forført på dette punkt i dag.

Disse millioner av kirkemedlemmer forstår ikke hva kirken er, ei heller hvorfor — dens hensikt — FORMÅLET med den!

Sammenlign Jesu forklaring til Nikodemus med «oppstandelseskapitlet» i Bibelen, 1. Korinter 15: «Således er det og skrevet: Det første menneske, Adam, ble til en levende sjel; den siste Adam er blitt til en levendegjørende ånd. Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, deretter det åndelige. Det første menneske var av jorden, jordisk; det annet menneske er av himmelen. Sådan som den jordiske var, så er og de jordiske, og sådan som den himmelske er, så skal og de himmelske være, og likesom vi har båret den jordiskes bilde, så skal vi og bære den himmelskes bilde. Men dette sier jeg, brødre, at kjøtt og blod kan ikke arve Guds Rike, heller ikke arver forgjengelighet uforgjengelighet.»

Jeg gjentar igjen og igjen, *Gud er i ferd med å reprodusere seg selv!*

Den vanlige læren i kirkene i dag er at kirken er Guds Rike. Men «kjøtt og blod [dødelige mennes-

ker] kan ikke arve Guds Rike» (1. Kor. 15:50).

Igjen: Hvorfor menigheten?

Men hva er så menigheten? Og hvorfor er den? Hvorfor skulle Guds menighet eksistere?

For mange — antagelig de fleste — utgjør ikke kirken noen del av deres liv. Og sannelig spiller Gud ingen rolle i deres liv. Gud er ingen bevisst del av deres verden. Bare folk, materielle ting og interesser. Selvsagt ligger det kanskje et sted langt bak i bevisstheten til mange en antagelse om at Gud eksisterer. Men han synes ikke VIRKELIG for dem.

Det betyr også at gjennomsnittsmennesket ikke har noen idé om hva det er, hvorfor det er til, eller hva hensikten eller meningen er med at det lever.

Likevel eksisterer også menigheten. Men nok en gang: Hvorfor? Hva er den egentlig! Hvilket formål har den?

Vi har sett at en hensikt virkelig er under utarbeidelse her på jorden. Winston Churchill uttalte dette til kongressen i USA. Det er en grunn til at menneskene er tilstede på jorden. Og for å utarbeide denne hensikten finnes det en hovedplan. Menigheten er en viktig del av denne planen.

Enhver som «melder seg i inn i en kirke etter eget valg», har ikke kommet inn i Guds sanne kirke.

Mist ikke av synes de omstendigheter som førte frem til opprettelsen av menigheten. Tenk på hvem og hva Gud er — den guddommelige skapende familie, som nå reproducerer seg selv i mennesket.

Husk videre på: For at Kristus skal kunne gjenreise Guds styre over jorden, vil han trenge et kvalifisert og organisert personale av Gudsskapninger sammen med seg som står under ham. De må alle ha forkastet Satans falske veier og be-

vist sin lojalitet til Guds styre og rettferdige veier!

Guds menighet hadde som oppgave i hans enestående hovedplan å forberede dette hengivne og organiserte personale av Gudsskapninger. Således ble menigheten Guds redskap for å hjelpe ham i å bringe frelse til menneskeheten.

Husk at Gud har lagt en 7000-årig hovedplan for å fullføre målet sitt. Vi har nevnt at hans hensikt er å reproducere seg selv. Men å reproducere seg selv vil i virkeligheten si å omvende verden fra synd til Guds rettferdighet. Det vil si å inngi Guds potensielle barn med Guds perfekte åndelige karakter. De vil til slutt bli fødte sønner i Gudsfamilien.

Og likesom Gud ikke har skapt alt på en gang, men i stadier, så bringer han frelse til verden i stadier. Menigheten er et nødvendig redskap for å forberede og bringe frelse til menneskeheten. La oss derfor nok en gang understreke dette: menigheten har ikke bare den hensikt å gi frelse til dem som er kalt inn i menigheten. Den skal også lære opp og trene de som er forutbestemt og kalt inn i menigheten som redskaper Gud skal bruke for å bringe frelse til verden.

Menigheten en «lærerskole»

La oss illustrere dette med en analogi. Mange stater i Amerika har statlige lærerskoler. Staten kunne ikke starte eller drive skolene før de først hadde utdannet lærere til disse skolene. Menigheten kan kalles Guds lærerskole for å utdanne herskere og lærere til Guds Rike når Gud tilbyr gjenløsning og evig liv til verden som helhet.

Menigheten var planlagt til å være Guds instrument for å kalle forutbestemte mennesker ut av denne verden for å bli trent til ledende stillinger i morgendagens verden, hvor de vil trene og lære opp andre. Det er årsaken til at menigheten kalles førstegrøden av Guds frelse i Det nye testamente.

Alt dette nødvendiggjorde visse livsviktige trinn — ett av gangen — ifølge arbeidsgangen i Guds høyeste hovedplan.

Vi vil igjen minne leserne om at Den Hellige Ånd ble avstengt for menneskeheten dengang Adam syndet da verdens grunnvoll ble lagt. Den er blitt avstengt for menneskeheten som helhet INNTIL Kristus, den annen Adam, gjenoppretter Guds styre og avsetter Satan fra jordens trone. Dette faktum er gjort helt klart gjennom Jesu uttalelse i Johannes 6:44, som gjelder denne kirketidsalder, at ingen kan komme til ham hvis ikke Faderen som hadde sent ham, drar dem. Det er årsaken til at de i menigheten stadig i Det nye testamente blir omtalt som de som er kalt eller utvalgt. Det er videre derfor menigheten er en utvalgt ætt, og forutbestemmelse er nevnt to ganger i Det nye testamente — at de kalte har vært forutbestemt til å bli kalt. Sannelig, de er blitt utskrevet. De er ikke frivillige.

Sanne kristne: Utskrevne, ikke frivillige

Det er bare gjennom Kristus at en syndende menneskehet kan bli forsonet med Gud Fader. De må først komme til Kristus. Men ingen kan komme til Kristus om ikke Gud Fader utvelger og gjennom Den Hellige Ånd kaller ham.

Dette kommer kanskje som en forbausende ny sannhet. Men jo mer du studerer Det nye testamente og ser hvordan denne sannheten konstant fremholdes, dess klarere vil det bli for deg.

Ikke rart at menigheten og dens hensikt har vært et mysterium. Satan har forblindet tankene til en bedratt og forfalsket kristenhet.

Enhver som «melder seg i inn i en kirke etter eget valg», har ikke kommet inn i Guds sanne kirke. Man kan ikke bare «melde seg inn» i Guds sanne menighet. Man blir først utvalgt og dratt av Gud Fader gjennom hans Ånd, så bragt til en fullstendig omvendelse som går til dypet av hjertet og fører til en forandring i hele ens livsstil. Videre ikke bare tror man på og tar imot Jesus Kristus som sin personlige frelser, men man tror også Kristus. Husk at Kristus er Guds Ord. Jesus var Guds Ord som person. Bibelen er det samme Guds Ord nedskrevet. Å tro Kristus er å tro hva han sier — med andre ord å tro Guds ord, Den hellige skrift. (Fortsettes)

HVORFOR «et tidsskrift til forståelse»?

av John Ross Schröder

På forsiden av hvert eksemplar av *Den Enkle Sannhet* står ordene *et tidsskrift til forståelse*.

Hvorfor? Hvorfor trenger vi forståelse i denne tidsalder med uovertruffen informasjon?

Nesten 1000 nye bøker utgis ukentlig i USA alene. Likevel utgis det hvert år flere titler på fransk enn på noe annet språk. Flere bøker oversettes årlig til tysk enn til noe annet språk.

Informasjonspresset er kolossalt. En fagmann kan ikke engang begynne å holde tritt med stormangrepet av kunnskap innen sitt spesielle område. Den israelske skribenten A.B. Yehoshua gav en treffende beskrivelse av sinnstemningen: «Følelsen man har av å bli revet med og usikkerhet om fremtiden hindrer oss i å se tingene i noe som helst perspektiv...» (*Unease in Zion*, redigert av Ehud be Ezer).

Verdensbegivenhetene vil ikke la oss i fred. Usmakelige hendelser skrives mot oss fra alle verdenshjørner. Sunn fornuft krever at vi må få et skikkelig grep på hendelsene i verden. Vi må utnytte denne informasjonsflommen slik at den kan gi oss et klart perspektiv.

Informasjon ikke synonymt med forståelse

Den amerikanske forfatteren Saul Bellow vant Pulitzerprisen i litteratur i 1976. I en av sine bøker skrev

«Bildene vi ser på fjernsynsskjermen reflekterer kun symptomene på... et problem... Når vi ser verdenbegivenhetene... leder det ikke til forståelse, men bare til... tilfeldig kunnskap.»

var britisk utenriksminister under Falklandskrigene. Etterpå skrev han en bok kalt *The Politics of Consent* («Samtykkets politikk»). Den avslører en klar innsikt i informa-

Francis Pym — tidligere utenriksminister for Storbritannien og forfatter for *The Politics of Consent*

han nokså spøkefullt: «... Vi finner informasjon i dagsavisene. Vi informeres om alt. Men vi vet ingenting.» Det er visdom i disse ordene. Overdrivelsen får frem poenget.

Også andre har oppfattet Saul Bellow's klare poeng. Francis Pym

sjons/forståelsesproblematikken. Pym skriver: «Den umiddelbare tilgjengeligheten av nyheter skjuler den subtile forskjellen mellom faktisk kunnskap og forståelse, som vi for egen risiko blander sammen...» (Fortsettes side 24)

Arv og håp

Mange i USA ventet med spenning på dronning Sirikit av Thailands private besøk til USA i fjor.

Amerikanerne er fascinert av kongelige, og når det kommer en vaskeekte, regjerende dronning til deres breddegrader, er det alltid en stjernespekket begivenhet.

Hennes majestet skuffet dem ikke. Hun var alt en dronning skulle være. Den verdighet og likevel naturlige vennlighet som hun ledet de mange sosiale arrangementer med, vant innpass i hjertene til alle dem som møtte henne. Om det gjaldt en middag i Det hvite hus med presidenten og førstedamen, en gallablankett i Palm Beach, eller en mindre formell mottagelse for Thai-befolkningen i Los Angeles, så ble dronning Sirikits besøk referert i aller minste detalj.

Men ser man gjennom disse rapportene, synes det som om en viktig årsak til hennes besøk ble oversett, eller i det minste undervurdert.

Dronning Sirikit kom til Amerikas kyst på grunn av en oppgave — en oppgave hun har delt med sin ektemann, kong Bhumibol Adulyadej, siden den dag de ble kronet for mer enn 30 år siden.

Den dagen avla kong Bhumibol alle Thai-kongers tradisjonelle løfte; «Vi skal herske med rettferdighet for Thai-folkets beste og lykke.» I deres lange regjeringstid sammen (den lengste til nå for noen konge i Chakris hus, som går 200 år tilbake til grunnleggelsen av det moderne Thailand) har kong Bhumibol og dronning Sirikit viet sine liv til å oppfylle dette løftet. Helt fra begynnelsen av har de

gjort det til vane å tjene til og med de fattigste blant sitt folk. Kong Bhumibol og dronning Sirikit reiser hvert år hundrevis av mil til alle deler av Thailand. De tilbringer mange lange og ofte utmattende timer med å prate med sine undersåtter, diskutere deres problemer, skaffe seg førstehåndsintrykk av deres behov, og tilby konstruktiv hjelp når det er mulig.

Denne bemerkelsesverdige hengivenhet overfor de kongelige plikter har forsterket det bånd av kjærlighet og respekt som eksisterer mellom thai-folket og deres monarki, og thai-tronen er fremdeles en stabil institusjon i en meget ustabil verdensdel.

Dronning Sirikit har stått ved sin ektemanns side siden den dagen hun ble dronning. Hun ser seg selv som hans lojale assistent, idet hun deler hans omsorg for hele thai-folkets alle behov. Det er dette hun har viet sitt liv til. Hennes spesielle bidrag har vært grunnleggelsen av SUPPORT-stiftelsen («STØTTE»-stiftelsen, en stiftelse i Thailand som gir lokal hjelp til selvhjelp). Det var for å fremme denne stiftelsen videre at dronningen kom til USA.

Kongelig støtte

Tidlig under sin regjeringstid oppdaget hennes majestet at hun kunne kombinere sin interesse for tradisjonelt kunst- og håndverk i Thailand med sitt ønske om å støtte sin ektemann i hans anstengelser for å hjelpe folket på landsbygden til å høyne sin levestandard. Størstedelen av Thailands befolkning livnærer seg av jorden, og mange er meget fattige. I områder hvor jordsmonnet kun kan gi én avkastning pr. år, er det flere måneder av året hvor det er lite for dem å ta seg til. Likevel er det et begavet folk.

Hennes majestet merket seg at deres klær, smykker, broderier og husgeråd ofte var kunstverk, utført med stor dyktighet og tidsprøvede design. Men etter hvert som masseproduserte forbruksartikler ble lett tilgjengelig i Thailand, begynte kunnskapen om fremstillingen av tradisjonelle håndverksprodukter å dø ut, og en del av Thailands arv stod i fare for å gå tapt for all ettertid. Dronningen innså at hvis det kunne finnes markeder for landsbygdfolkets arbeid, kunne de gamle ferdighetene holdes ved like, og månedslang uvirksomhet kunne omvandles til produktivt arbeid. Folket kunne nyte godt av ekstrainntekten, og deres levestandard ville forbedres. Dette er så idéen bak SUPPORT-stiftelsen.

Hennes Majestet har arbeidet iherdig for å gjenetablere håndverkstradisjonene i mange av Thailands regioner. For eksempel er folket i det tørre og karrige jordbruksområdet i nordøst dyktige silkevevere. Deres spesialitet er knutefarvet eller «mudmee»-silke. Dronningen har oppmuntret kvinnene til å bevare den kompliserte og tidkrevende prosessen, som produserer et varig, strålende og vakert stoff.

I syd har hennes majestet hjulpet folket på landsbygden med å fornye kurvfløttekunsten etter Yan Lipao-metoden. I den nordøstre og sentrale regionen blir Thailands eldgamle kjeramikkindustri gjenopplivet.

Hjelp til fjellstammene

Velferden til fjellstammene i Nord-Thailand har lenge vært av spesiell interesse for kong Bhumibol og dronning Sirikit. Disse stammene har flakket omkring i skogene i nord og forårsaket skade med sitt «hugg og brenn»-jordbruk. Fjellstammene har tradisjo-

nelt supplert sine skralle inntekter med dyrking av opiumsvalmuen.

Kong Bhumibol har gått i brejsjen for utviklingen av flere utskiftningsprogrammer i jordbruket, for å oppmuntre til en mer bofast eksistens og dyrking av alternative landbruksprodukter for salg. Gjennom SUPPORT har dronning Sirikit assistert hans majestet ved å oppmuntre til produksjon av håndlagde gull- og sølvvarer, som stamemefolket har et naturlig talent for.

De kongelige programmene som skal hjelpe fjellstammene, har vært vellykkede, og Thailands del av opiumsinnhøstningen i det beryktede «gyldne triangel» har sunket fenomenalt.

Et viktig trekk ved SUPPORT-programmet har vært etableringen av verksteder for opplæring i kunsthåndverk. Her blir landsbyboere med utilstrekkelige inntekter innbudt til å delta i et opplæringskurs. Under kyndige lærere får kunst- og håndverksmetoder som sto i fare for å gå i glemmeboken, nye levemuligheter. De fleste lærlinger drar tilbake til sine landsbyer med nye ferdigheter som de deretter lærer til andre. Noen av de dyktigste blir oppmuntret til å bli lenger, slik at de kan fortsette å utvikle sine talenter. De fineste produktene fra SUPPORT-verkstedene konkurrerer i dag med skattene fra Thailands flinkeste håndverkere fra tidligere tider. SUPPORT-stiftelsen fremmer salget av disse moderne kunstarbeidene, både i Thailand og på verdensmarkedet. Overskuddet går til arbeiderne.

Hennes majestet tok med seg et utvalg av fine håndarbeider laget av SUPPORT-håndverkere. De moderne kunstverkene ble utstilt side om side med skattene fra den kongelige samling av antikviteter fra tidligere regjeringstider.

Sunn fornuft og barmhjertighet

Kong Bhumibol og dronning Sirikit har satt et bemerkelsesverdige eksempel for utviklingslandene. De har forstått at den beste motgift mot frustrasjon, sosial uro og revolusjon er å angripe fattigdommen der den har sitt opphav. Det er ikke deres stil å gjøre iøyenfallende fakter eller å gi sin tilslutning til stortalende, «glamorøse»

prosjekter som altfor ofte er målet på «fremgang» i utviklingsland. Dronningen og kongen har heller bygget opp et renommé basert på tusenvis av små hensynfulle og gode gjerninger — idet de går løs på fattigdommen på grasrotnivå. Den thailandske kongefamilien har forstått hvordan den skal hjelpe sitt frihetselskende folk. De har arbeidet for å utnytte det naturlige kraftmoment i landsbylivet istedenfor å introdusere en radikal forandring.

«Selvforsynings-ånden eksisterer allerede i utkantstrøkene,» fortalte dronningen de amerikanske tilhørerne. «Vi bør forsøke å fremme og oppmuntre denne ånden istedenfor å tillate at den tar slutt.»

Verden bør merke seg denne stillferdige holdningen til nasjonal oppbygging. Det kan være at Thailand, som dronning Sirikit selvut-slettende påpekte, «er et lite land på den andre siden av kloden,» men det tar seg av sine affærer med sunn fornuft og ansvarsfølelse.

Thailands fattige på landsbygden ber ikke om almisser — de ber om å få en sjanse. Gjennom SUPPORT-stiftelsen får mange av dem en slik sjanse. Deres håndverk, som blir markedsført gjennom stiftelsen, representerer mer enn bare en souvenir, eller et eksotisk kunststykke fra et fjerntliggende land. For det å eie et — måtte det være seg et mesterverk i gull eller en beskjeden, men utsøkt flettet kurv, en dyr silkedrakt eller enkel bomullsbluse — er å eie et svært særegent stykke av Thailand. Det er verket til et stolt og fritt individ som strever for å bygge en bedre fremtid for seg selv. Produkter fra SUPPORT reflekterer Thailands arv fra fortiden og håp for fremtiden.

«Vi håper å kunne bidra til velstand, ikke bare for vårt eget folk, men også litt til verdensfred og stabilitet,» forklarte dronningen. «Med energikrisen som tårner seg opp foran oss, håper vi å bevise at en selvforsynt landsby er et skritt fremover for å avverge fattigdom og sult, og ikke et skritt tilbake fra moderne verdensfremgang. På denne måten skal vi på vårt beskjedne vis ha gitt vårt bidrag til verden ved i det minste å være i stand til å ernære oss selv og ikke

å være til byrde for verden utenfor.

Og mens selvforsynthet vil tilfredsstillte våre grunnleggende fysiske behov, skal vi ikke glemme å stimulere de gamle og tradisjonelle verdier som har tilfredsstilt våre åndelige behov de siste 700 år. Derfor håper jeg at vi skal bli i stand til å opprettholde og bevare det som kjennetegner det thailandske smil — renhet, medfølelse og vennlighet.»

Flyktningedilemmaet

Thailands medfølelse er blitt satt på prøve av de ulykkelige flyktingene fra Laos og Kampuchea som rømte fra sine hjemland. Tusener er fremdeles stuvet sammen i midlertidige leire, hvor de står overfor en usikker fremtid. Dronning Sirikit refererte ofte til deres sørgelige forfatning mens hun talte til tilhørere i Amerika. Thailand står overfor et dilemma. På den ene side «har de fullt hus», men likevel fortsetter flyktingene å komme.

Internasjonale hjelpeorganisasjoner trer hjelpende til, men en stor del av lasset har falt på Thailands skuldre.

Thailenderne har vist ekte høy-sinn i sin takling av denne desperate situasjonen. Selv om deres ressurser er anstrengte, kan ikke thailenderne få seg til å overlate flyktingene til sin skjebne. Det er rett og slett ikke thailendernes vis.

Således fortsetter Thailand gjennom sin selvoppofrelse å bære de byrder som er forbundet med å bringe tilveie et fristed.

Dronning Sirikit oppsummerte sin nasjons innstilling ved å sitere en landsens bonde: «Det er ikke det at vi ikke er fattige. Det er nettopp fordi vi er fattige og kjenner lidelsen forbundet med fattigdom at vi må dele og gi hjelp.»

En dronnings kjærlighet

Dronning Sirikit imponerte dem som møtte henne, med sin åpenbare lojalitet og hengivenhet overfor sin plikt — og sin ektemann.

Hennes besøk til Amerika var en strålende suksess. Hennes majestet vant amerikanernes hjerter hvor hun enn dro. Men hun er mer enn bare en vakker dronning. Hun setter også et av de mest imponerende eksempler på kvinnelig ledelse i verden i dag.

Under sin tale i Ambassador Auditorium på universitetsområdet til Ambassador College i Pasadena rettet hennes majestet publikums oppmerksomhet mot en av gjenstandene i utstillingen av thai-skatter. Det var et bilde som skildret en viktig hendelse i Thailands historie for 400 år siden.

I 1549 invaderte kongen av Burma Thailand (dengang kjent som Siam) med en meget mektig hær, og beleiret den gamle hovedstaden Ayutthaya. Beleiringen varte i fire måneder. Flere ganger brøt burmeserne nesten gjennom det siamesiske forsvaret, men hver gang ble de slått tilbake med store tap på begge sider. Kampene ble heftigere for hver dag som gikk. Til slutt besluttet kong Chakrapat av Siam å forlate de beskyttende

murene som omgav hans hovedstad og angripe sin motstander ute i det fri i et forsøk hvor han satte alt inn på å snu strømmen. Uten hans vitende hadde hans hustru, dronning Suriyodhaya, forkledd seg som krigger og sluttet seg til sin mann i kampen.

I et kritisk øyeblikk under kamphandlingene så dronningen at hennes mann stod i fare for å bli drept. Straks drev hun sin krigselefant mellom kongen og faren som truet, og mistet således sitt eget liv. Idet hun falt, innså den burmesiske generalen at han hadde drept en kvinne. Han ble så imponert over dronning Suriyodhayas mot at han trakk sine styrker tilbake selv om han hadde fått en fordel.

Mens dronning Sirikit gjenfortalte denne historien, sa hun at

hun var overrasket over at Thailand ikke har noe monument over denne tapre dronningen.

Men kanskje det finnes.

I likhet med sin forgjenger har dronning Sirikit akseptert at det er hennes ansvar å stå ved sin manns side. Hun har stilt seg selv i fremste rekke i kampen mot sitt folks fiender av i dag — uvitenhet, fattigdom og mangel på muligheter — fiender som nå representerer en større trussel mot nasjonens velferd enn en hvilken som helst invaderende hær.

Kan vi ærbødigst antyde at dronning Sirikit selv er Thailands levende monument over dronning Suriyodhaya, idet hun hersker med den samme lojalitet og hengivenhet som den fordums modige dronning.

— John Halford og Leon Sexton

Forståelse

(Fortsatt fra side 21)

De fysiske fakta er aldri tilstrekkelige.»

Vi bør alltid spørre hvorfor.

Pym fortsetter: «Det er alltid fare for at forståelsen avtar når kunnskapen øker. Bildene vi ser på fjernsynsskjermen reflekterer kun symptomene på og konsekvensene av et problem... Når vi ser verdenbegivenhetene skildret på skjermen og beskrevet av kommentatorer, leder det ikke til forståelse, men bare til en følelsesmessig reaksjon og ervervelse av tilfeldig kunnskap.»

Den tidligere statsråden verdsetter forståelse — uten å rakke ned på kunnskap. «Informasjon og kunnskap er uvurdelige gaver som beriker oss på mange vis. Forståelse er enda mer uvurderlig, men kanskje det vil komme frem med tiden» (s. 25–26, 1984, våre uttøvelser). Pym er optimist.

Men hva er forståelse? Og hvorfor er denne sinnets evne så viktig?

Hva er forståelse?

Å forstå er så mye mer enn det å vite. Forståelse forutsetter innsikt i årsak og virkning. En som forstår, vet at hver virkning har en årsak. Han tenker over hva han leser og ser. *Christian Science Monitor*s kribenten Rushworth M. Kidder fattet denne sannheten. Han skrev: «Svaret er

at det som betyr noe i en urolig verden, ikke er mer kunnskap, men dypere ettertanke» (24. des. 1983). En person som forstår, er alltid tenkende. Han søker alltid å sette hendelsene i perspektiv.

Forståelse innebærer mange ting. En som forstår, har en følelse av verden i sin alminnelighet. Han er vidsynt. Han kan geografi og har kjennskap til historie. Han forstår menneskenaturen, og han leser Bibelen. Alt dette er et stivt forlangende. Det krever tid og erfaring. Forståelse er ikke lettkjøpt. Man må arbeide for det.

Grunnleggeren i *Den Enkle Sannhet*, Herbert W. Armstrong, søkte alltid forståelse. Følgelig dette tidsskriftet du nå holder i hånden. En gang skrev han om sitt ønske om å utgi *Den Enkle Sannhet*. «I 1927 fikk jeg en sterk trang til å produsere og utgi et nytt slags tidsskrift. Min drøm var å produsere «et tidsskrift til forståelse». Som barn, allerede før jeg fylte fem, sa min far at jeg kom til å bli en sakførerhai når jeg ble stor, fordi jeg alltid stilte så mange spørsmål. Jeg ville vite «hvorfor» og «hvordan». Jeg ville forstå. Som tenåring ble jeg trollebundet av Benjamin Franklins selvbiografi. Jeg ble fengslet av hans evne til å forstå. Jeg hadde alltid

ønsket å forstå livet, årsaken til livets problemer og hvordan de kan løses» (*Personlig fra Herbert W. Armstrong*, oktober 1968).

Hensikten med *Den Enkle Sannhet* er å befordre forståelse. Ikke bare av verdensbegivenhetene, men enda viktigere, av livets

«Vi finner informasjon i dagsavisene. Vi informeres om alt. Men vi vet ingenting.»

Saul Bellow — amerikansk forfatter og vinneren av Pulitzerprisen i litteratur i 1976.

mysterium: hvorfor menneskene er her på jorden.

Naturligvis kan du ikke forstå alt umiddelbart. Det tar tid, og du må velge.

Hva er det viktigste du må forstå? Hvilke prioriteter har du? Et godt utgangspunkt er å forstå *hvorfor du ble født*. Utgiverne av *Den Enkle Sannhet* utgir også et attraktivt hefte med nettopp den titelen. Du har ikke råd til ikke å kjenne — og forstå — svaret på dette spørsmål. Så hvorfor ikke kontakte oss og bestille heftet *Hvorfor ble vi født?* □

I forrige måneds «Personlig»-spalte lovet jeg å fullføre svaret på spørsmålet om Jesus er Gud.

Det er stor forvirring blant religiøse ledere når det gjelder Jesu Kristi sanne natur og stilling. Det later til at ikke mange forstår at «Herren» i Det gamle testamente — *Jahve* på hebraisk — er identisk med «Ordet», som ble kjød, i Det nye testamente. Jeg lovet å gi bevis på at det var Ordet, eller Jesus Kristus, ikke Gud Fader, som var *Jahve*, eller Herren i Det gamle testamente.

Som et bruddstykke av dette beviset, sammenlign Jesaja 8:13–14 med 1. Peter 2:7–8. Jesaja sa: «Herren, hærskares Gud» (JHVH) skal bli til «en snublesten og en anstøtsklippe». Peter siterte dette skriftstedet med henvisning til *Kristus*, og sa at *Kristus* er blitt til en «snublesten og anstøtsklippe». Jesus er Herren — Den Evige i Det gamle testamente.

Sammenlign så Jesaja 40:3 med Matteus 3:3 og Markus 1:3. Johannes ryddet veien for *Jahve* (Jes. 40:3) som var *Kristus* (Mark. 1:14–15).

I Åpenbaringen 1:17–18 kan vi lese: «Og da jeg så ham, falt jeg ned for hans føtter som en død, og han la sin høyre hånd på meg og sa: Frykt ikke! jeg er den første og den siste.» Og i vers 8: «Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.» Og i 22:13: «Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, den første og den siste.» Studér også 22:16, som beviser at det var *Jesus* som talte. Jesus Kristus kaller seg Alfa og Omega, begynnelsen og enden, den første og den siste. Sammenlign så disse skriftstedene med Jesaja 44:6: «Så sier Herren, Israels konge og gjeløser, Herren, hærskares Gud: Jeg er den første, og jeg er den siste, og foruten meg er det ingen Gud.»

Gå nå til Jesaja 48:11–12: «For min skyld gjør jeg det; for hvorledes skulle jeg kunne la mitt navn bli vanhelliget? Og min ære gir jeg ikke til noen annen. Hør på meg, Jakob, og du Israel, som jeg har kalt! Jeg er Gud, jeg er den første, jeg er også den siste.» Versene 17–18 viser at det var *Jahve* som talte. Og også i Jesaja 41:4: «Hvem utrettet og gjorde dette? — Han som kalte slektene frem fra begynnelsen; jeg, Herren, er den første, og hos de siste er jeg også.» Alle disse skriftstedene viser at *Jahve* er den

talte til *Jahve* og spurte om hans navn (2. Mos. 3:4–5, 13), svarte *Jahve* at han het «Jeg er» (vers 6, 14) og *Jahve* — «Den Evige» (vers 15). Se også 2. Mos. 6:2–3. Hos Johannes 18:5–8 nevnes det at da Jesus presenterte seg som «Jeg er» for mobben som fulgte Judas (det «meg» som står, er en uinspirert tilføyelse, og er ikke med i originalen), da vek de tilbake og falt til jorden. Igjen i Johannes 8:56–58 kaller Jesus seg «Jeg er». For i vers 58 kan vi lese: «Jesus sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg eder: Før Abraham ble til, er jeg.»

Jesus Kristus er den person i guddommen som er vår gjeløser. I Johannes 4:42 står nettopp det: «De sa til kvinnen: Nå tror vi ikke lenger for din tales skyld; for vi har selv hørt, og vi vet nå at han sannelig er verdens frelser.» «Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi Herren, Jesus Kristus, som Frelser» (Fil. 3:20, '78-overs.). Les også Titus 2:10–14 og Lukas 1:68–69.

At Jesus, Frelseren, er *Jahve*, går frem av Jesaja 49:7 og 60:16, der han, *Jahve*, også er «Jakobs Veldige». Å være Jakobs vil si å være sønn eller etterkommer av Jakob — Den Veldige blant alle Jakobs barn. Og i kapittel 48:17 blir *Jahve* kalt *Gjeløseren* og *Israels Hellige* — den i Israel som er hellig! Det samme kommer til uttrykk i Jesaja 43:14: «Så sier Herren eders gjeløser, Israels Hellige . . .» Legg også merke til

i vers 15 at *Jahve* er Israels Hellige, Skaper og Konge. Legg nå merke til Apg. 3:14–15 hvor det står at den Kristus som ble fornek- tet, var den samme «hellige» *Jahve*! «Men I fornekter den hellige og rettferdige . . . livets liv- ding [opphav].» Se også Apg. 2:27 og Mark. 1:24.

Hvem var så Davids *hyrde* (Sal. 23:1)?

Jesus sa at *han* var hyrden (Joh. 10:11). Slå opp i Bibelen på Hebreerne 13:20: «Men fredens Gud, som . . . førte fårenes store hyrde, vår Herre Jesus, opp fra de døde.»

ER JESUS GUD ?

første og den siste. Kristus er Det gamle testamentes *Jahve*.

I 1. Korinter 10:4 blir «klippen» i Det gamle testamente kalt Kristus. «For de drakk av den åndelige Klippe som fulgte dem, og Klippen var Kristus.» 2. Samuel 22:2–3: «Herren [*Jahve*] er min klippe og min festning og min redder, min *klippesfaste* Gud, som jeg setter min lit til, mitt skjold og min frel- ses horn, min borg og min tilflukt, min frelser; fra vold frelser du meg.» Se også vers 32.

I Salmene 18:3–4 er denne samme klippe *Jahve*. Da Moses

Sammenlign dette med 1. Peter 2:25, hvor det heter: «For I var villfarne som får, men har nå omvendt eder til eders sjelers hyrde og tilsynsmann.» Vi kan også lese: «Vokt den Guds hjord som er hos eder . . . ikke av tvang, men frivillig, ikke for ussel vinnings skyld, men av villig hjerte, heller ikke som de som vil herske over sine menigheter, men således at I blir mønster for hjorden; og når overhyrden åpenbares, skal I få ærens uvisnelige krans» (1. Pet. 5:2-4).

For å oppsummere har jeg forklart at ordet for «Gud» i 1. Mosebok 1:1 som er brukt på hebraisk, det språket det opprinnelig ble skrevet på, er *Elohim*, hvilket vil si mer enn én Person som sammen danner én Gud, den *ene* familien Gud eller Guds Rike — for Gud er rike.

Men når den historiske beretningen først begynner å berette om at Gud som et *individ* taler til det mennesket han hadde skapt, blir et *nytt* og forskjellig navn brukt. I 1. Mosebok 2:15 (og tidligere vers f.o.m. vers 4) blir det norske uttrykket «Herren Gud» (i '78-overs.) oversatt fra det hebraiske *Jahve Elohim*.

Husk at *Jahve* er et navn som betyr Den Evig Levende, eller Den Evige. Det finnes ingen eksakt norsk oversettelse av det. Gud gir alltid ting eller personer navn etter *hva de er*. Personlig foretrekker jeg navnet «Den Evige», som mest nøyaktig oversetter det hebraiske navnet til et moderne uttrykk.

Dessuten vil du mange steder i Det nye testamente finne sitater fra Det gamle testamente hvor det vises til Jesus Kristus. Hvis du så går til det sted i Det gamle testamente som blir sitert, vil du finne at det taler om *Jahve*, oversatt «Herren».

Med andre ord er *Jahve* i Det gamle testamente nesten i hvert eneste tilfelle den samme som Jesus Kristus i Det nye — men slik han eksisterte før jomfruen Maria fødte ham som menneske.

I Johannes 1:1-3 blir denne samme Person omtalt som *Ordet*. Det nye testamente var opprinnelig skrevet på gresk, og det greske ordet er *Logos*, som betyr Ord, Talsmann eller Åpenbarende Tanke. Jesus Kristus (Messias) er, og har alltid vært, det individ i Gudsriket

som er Talsmannen. Men han sa at han ikke hadde talt av seg selv — Faderen som hadde sendt ham, hadde instruert og pålagt ham hva han skulle si.

Faderen i Gudsfamilien er *Overhodet* — Lovgiveren — Skaperen. Likevel skapte han alt *ved* Jesus Kristus (Kol. 1:16). Kristus utførte Faderens påbud, *ved å tale*, slik Faderen hadde bestemt. «For han talte, og det skjedde» i skapelsesakten (Sal. 33:9; 1. Mos. 1:3). Den Hellige Ånd var den *kraft* som produserte det han bød (1. Mos. 1:2). Som det står i Joh. 1:3: «Alt er blitt til ved ham» — ved *Logos* eller Ordet, som er Jesus Kristus (vers 14).

Den *Person* i Guddommen som talte til Adam, var altså *Jahve*, Den Evige som ble Jesus Kristus. Jesus er helt klart Det gamle testamentenes Gud! □

Arbeidsløshet

(Fortsatt fra side 15)

ser» (se 1. Mos. 22:1-14). På samme måte vil han sørge for alle som adlyder ham likeens.

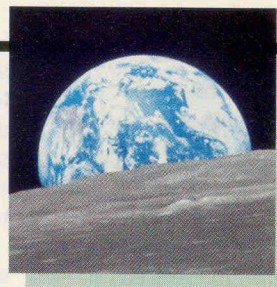
Den usynlige Gud kan være din hjelper i arbeidsløshetens prøvelser. Bruk tiden til å lære din ukjente følgesvenn i livet å kjenne. Det vil være noe av det beste du noen gang kan gjøre for deg selv.

Arbeidsløshet kan være et alvorlig slag mot en families stabilitet. Likevel, hvis man tar en positiv innstilling, kan en konstruktiv bruk av den tiden den gir, sørge for at du kommer ut av den bedre i form, dyktigere og utstyrt med hjelp av din usynlige følgesvenn. Og hvorfor ikke skrive etter vårt hefte *De syv lover for suksess*. Det er interessant og gratis! — Graemme Marshall

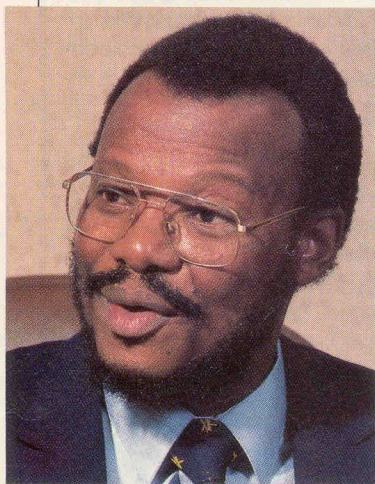

Verdensfred er på vei!

For mange århundrer siden kunngjorde Jesus at en verdensregjering er på vei som vil gjennomtvinge verdensfred. Vårt hefte *Verdensfred — hvordan den vil komme* gir gode nyheter. Skriv til vår adresse nærmest deg for et gratis eksemplar.

Innblikk i verdensbegivenheter og trender

Zulu-høvding ber om moderasjon

Det later til at alle og enhver vet hva Syd-Afrika bør gjøre med sine kompliserte raseproblemer, men få synes virkelig å forstå hva saken egentlig gjelder.

I en *World Opinion Update* innrømmet f.eks. 52% av kanadierne at de ikke hadde «hørt eller lest noe om den sydafrikanske regjeringens rasepolitikk». Likevel var det bare 5% som svarte «vet ikke» da de ble spurt om hva Canada burde gjøre med situasjonen i Syd-Afrika.

En mann hvis synspunkter sjelden blir hørt utenfor hans hjemlige Syd-Afrika, er

Mangosuthu Gatscha Buthelezi, som står i opposisjon til regjeringens apartheidpolitikk, men som også er imot kravene om økonomiske sanksjoner og unnlattelse av investeringer. Og han søker løsninger ved ikke-voldelige midler.

«Hvis vi ødelegger produksjonsevnen til [den sydafrikanske] økonomien, kommer millioner til å sulte,» har dr. Buthelezi sagt. Sanksjoner ville i virkeligheten gå mest ut over de svarte. I en tale til medlemmer av den lovgivende forsamling i California bad han svarte og liberale i USA om ikke å engasjere seg i Syd-Afrikas saker. De burde isteden skaffe seg tilstrekkelig informasjon og komme til den konklusjon «at det ville være å motarbeide deres mål bevisst å ødelegge den sydafrikanske økonomien».

Zulu-høvdingen nekter å kommandere sitt folk til en voldelige konfrontasjon med det hvite styret. Dr. Buthelezi er en fiende av den kommunist-støttede African National Congress (ANC), hvis mål er å styrte den sydafrikanske regjering med makt. Han anklager ANC for å oppfordre svarte til å drepe andre svarte som ikke vil være med på vold.

Dr. Buthelezi håper at Syd-Afrika kan lære av andre land som tidligere var styrt av hvite minoriteter. Han sa i en

tale som ble sitert av *South African Digest*: «Når jeg ser hvor mange land i Afrika som ikke har nok mat for sine egne befolkninger, lurer jeg ofte på om de som går inn for å ødelegge økonomien ... [ønsker å redusere] Syd-Afrika til en tilstand av økonomisk ruin, slik at også vi kan se frem til en avhengighet av Vestens veldedighetssmuler etter frigjøringen.» ■

Bevaring av skogen

Jordbruk, bygdeutvikling og trefelling tar hvert år over en million km² skog i 56 land. Fra 500 til 1000 plante- og dyrearter utrykkes årlig, og over en milliard mennesker er berørt.

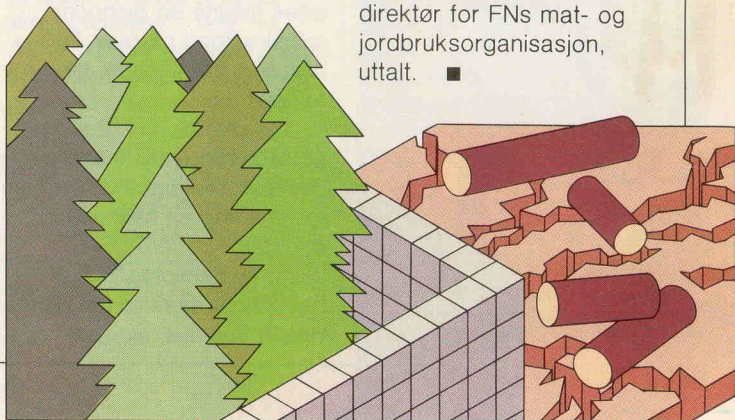
I Europa og Nord-Amerika gjør sur nedbør og andre forurensninger skade på store skogstrekninger. I middelhavslandene er branner hovedtrusselen. I

Nesten halvparten av alle dødsfall i USA skyldes hjerte-kar-sykdommer. Ifølge det amerikanske helsevesen er andre ledende dødsårsaker i rekkefølge: kreft, ulykker og lunge-sykdommer.

tørre distrikter har skogdøden satt fart i ørkenspredningen.

Verdensbanken, FNs utviklingsprogram og verdens ressursinstitutt har i fellesskap utarbeidet en plan for å stanse problemet, idet de legger vekt på prinsippene for nyplanting av skog og en fornuftig styring av skogen. Denne planen vil koste 60 milliarder kroner, og har som mål å styrke landenes engasjement for å bevare skogen.

«Skogen er av grunnleggende betydning for den miljømessige stabiliteten på jorden og kvaliteten av livet på den,» har Edouard Saouma, direktør for FNs mat- og jordbruksorganisasjon, uttalt. ■

Trening påvirker fruktbarhet

Ekspertene er kommet til at anstrengende trening kan ha uheldig virkning på kvinners menstruasjonsperioder. Enkelte kvinner som har trent kraftig siden før tenårene, har aldri fått menstruasjon. I andre tilfeller har kvinners menstruasjon opphørt, eller de har uregelmessige menstruasjoner. Studier viser at det er forskjellige årsaker til disse unormale menstruasjonstilstandene.

En årsak kan være mangel på østrogenhormonet. Omtrent en tredjedel av kroppens forsyning av østrogen utvinnes i fettvev. Siden kvinner som trener kraftig normalt er slanke og lagrer mindre fett, kan de ha utilstrekkelig forsyning av dette grunnleggende hormonet.

En annen årsak kan være stress som følge av å forsøke å praktisere et

strengt treningsprogram i tillegg til et hektisk arbeidsprogram, eller angst som er forårsaket av en eller annen større forandring i livet.

Mange ganger vil ganske enkelt en reduksjon i intensiteten av treningsprogrammet, en liten vektøkning eller en reduksjon i stressnivået hjelpe kroppen å komme seg igjen.

Men leger advarer om at menstruasjonsvanskeligheter også kan forårsakes av kjertelproblemer og for tidlig klimakteri. Noen kvinner betrakter kanskje ikke mangelen på en menstruasjonsperiode som noe særlig alvorlig, spesielt om de ikke ønsker å få barn, men alle langtidsvirkningene av tilstanden er ennå ikke kjent. ■

Kjønns sykdommene: Engstelsen sprer seg

En av fire amerikanere i alderen mellom 15 og 55

utgiftene stanser ikke der.

Mer enn 16 milliarder dollar brukes hvert år til medisinsk pleie i forbindelse med røking, ifølge en rapport i *New England Journal of Medicine*. Produktivitet- og inntektstap i forbindelse med sykdom eller for tidlig død i forbindelse med røking kommer opp i 37 milliarder dollar årlig. Tilsammen utgjør disse tallene en gjennomsnittskostnad på over 200 dollar for hver mann, kvinne og barn i USA.

Den største omkostningen er imidlertid antall menneskeliv: Røking er ansvarlig for omkring en halv million dødsfall hvert år i USA, ifølge epidemiolog R.T. Ravenholt, direktør for World Health Surveys, Inc. ■

Alkoholikere bør være avholdende

Nyere forskning har lagt vekt på hvor lang og vanskelig veien er for en alkoholiker til å bli frisk. Man har funnet at mindre enn 2% av 1065 alkoholikere som ble studert, drakk med måte fem til syv år etter at de hadde fått behandling for problemet, ifølge John E. Helzer og hans medarbeidere ved Washington-universitetet i St. Louis, Missouri.

Mens noen tidligere forskningsprosjekter syntes å vise at alkoholikere gjennom atferdsterapi kunne bli lært å drikke måteholdent, tydet undersøkelsen

år vil få en seksuelt overførbart sykdom en eller annen gang i livet. En spesialist forutsier at omkring år 2000 vil en av tre amerikanske kvinner i fødedyktig alder, være ufruktbar på grunn av skade i sine forplantningsorganer av seksuelt overførbare sykdommer.

Man kjenner mer enn 25 sykdommer som spres ved seksuell kontakt. Mange av disse blir stadig mer resistente mot antibiotika.

En studie konkluderte med at 80% av de prostituerte i Zaire nå har det fryktede HTLV 3-viruset som de fleste tror forårsaker sykdommen AIDS.

Nytt bevismateriale tyder sterkt på at AIDS har sin opprinnelse hos dyr. Slående likheter mellom HTLV 3-viruset og lentivirus hos dyr ble oppdaget i fjor av forskere ved USAs nasjonale kreftforskningsinstitutt og John S. Hopkins-universitetets medisinerskole.

I Fiji har WHO funnet at halvparten av tilfellene med ufruktbarhet skyldes blokkerte ganger i seksual-

ved Washington-universitetet på at «det er liten grunn til håp om en utvikling over lenger tid for at behandlede alkoholikere kan bli måteholdsdrikkere».

Helzer og kollegene hans fant at 79% fremdeles drakk voldsomt, 15% drakk aldri alkohol, 4,6% alternerte mellom å drikke med måte og å være avholdende, og bare 1,6% var måteholdsdrikkere.

I det lange løp gjør alkoholikere som forsøker å overvinne sitt problem uten profesjonell behandling, det bedre enn de som søker behandling ved et eller annet tidspunkt, sier forskerne. Resultatene av undersøkelser viser dessuten klart at «den store majoritet» av alkoholikere som får behandling, bør ta sikte på totalavhold. ■

organene, hvorav de fleste var følgen av seksuelt overførbare sykdommer, spesielt syfilis.

Giftige mennesker som engasjerer seg i utenomekteskapelige forhold, frykter at de vil overføre en uheldelig sykdom til sin ektefelle og deretter å måtte forklare hvor den kom fra.

Vår gratis rapport *Sexually Transmissible Diseases — Even You Could Become Affected!* gir en mengde verdifull informasjon om seksuelt overførbare sykdommer og hvordan de kan berøre deg. Be om et eksemplar i dag. ■

Røkingens usynlige omkostninger

Gjennomsnittsrøkeren i USA røker mer enn 11 000 sigaretter i året til en pris av 300–600 dollar. Men

BREV TIL REDAKTØREN

De syv lover for suksess

I en tid når har jeg lest Deres tidsskrift, og det er både informativt og meget hyggelig og interessant å lese. Jeg gleder meg hver måned til å lese det — og til å dele det ut til familie og mine ansatte. Barna mine, som er 13 og 15 år gamle, liker også å lese bladet for å finne ut hva som hender i den verden de snart skal arve.

En av mine ansatte bad meg å skrive til Dem angående en annonse han hadde sett om en bok: *De syv lover for suksess*. Alle mine ansatte var svært interessert i denne boken. Jeg lurar på om det er mulig å motta noen eksemplarer. Jeg er sikker på at denne boken vil motivere og oppmuntre både familien og mine ansatte. Jeg ville være glad om De kunne sende noen kopier til ovennevnte adresse.

**Jeff Klein
Elsternwick**

Nye abonnenter

Mange takk for *Den Enkle Sannhet*, som jeg har mottatt regelmessig og gratis! Hvordan i all verden klarer dere det — ingen reklame og tilsynelatende ingen inntektskilder? Alle gode ønsker for Dem og Deres organisasjon — enskjønt jeg, en pensjonert journalist på 78 år — langt fra er religiøs.

**Robin C. Slessor
Buderim, Queensland**

Hjertelig takk for at dere sender meg *Den Enkle Sannhet* hver måned. Jeg setter virkelig pris på dette storartede bladet. Artiklene

deres om aktuelle hendelser og hvordan disse forholder seg til Bibelens profetier er virkelig bemerkelsesverdige. Enda mer bemerkelsesverdig er det store opplaget bladet har og hvor mange som får øynene opp for sannheten.

**Fru N.M. Juggan
London**

Jer er pensjonist, og jeg ble svært glad over å få et eksemplar av *Den Enkle Sannhet* fra en venn etter at hun selv hadde lest det. Og mer glad ble jeg etter hvert som jeg leste og fant ut hvor lesverdig bladet var. Artiklene deres tar for seg mange emner, spesielt hvordan man kan leve etter Guds lov, noe som interesserer meg spesielt i dagens verden.

Jeg føler meg sikker på at *Den Enkle Sannhet* vil gi klar, rett frem og forståelig lesning av sannheten. Så vil det være opp til meg å være ærlig i forhold til hva jeg leser og hva jeg fordøyer. Det eksemplaret jeg allerede har lest har forberedt meg litt på hva jeg kan vendte meg.

**Fru E. Finnegan
Bristol, Avon**

Jeg har mottatt fem numre av *Den Enkle Sannhet*, og jeg må få lov til å kommentere den fine standarden på bladet. Jeg liker de fornuftige argumentene, og jeg synes at jeg har fått innsikt i mange viktige problemstillinger som pleier å forbli ukjente for offentligheten. Jeg studerer til B.Sc.Hons. [Cand Oecon]

i økonomi og politikk, og jeg synes mange av artiklene er interessante og nyttige.

**A. Higgins
Manchester**

Sønnen min, Ian Bailey, mottok Deres månedlige publikasjon, men ved en ulykke druknet han i elven den 5. mai. Derfor vil jeg be om at De stopper hans abonnement.

Siden hans død er jeg imidlertid blitt interessert i Deres litteratur, og jeg vil gjerne fortsette å motta den i mitt eget navn. Jeg vil også gjerne ha en kopi av *Hvorfor ble vi født?* og *De forente stater og England i profetiene* og den litteratur De måtte ha om oppstandelsen. Sønnen min ble nesten 19 år og hadde mange problemer som jeg ikke kunne hjelpe ham med. Ett av disse problemene ble behandlet i juli-utgaven av bladet Deres. Dessverre var det to måneder for sent til å hjelpe Ian, men jeg håper den vil hjelpe andre i lignende situasjon.

**Fru B. McKenna
Co. Waterford**

Ekteskap reddet

I 1983 bestemte min mann og jeg oss for å ta oss en lang kjøretur for å komme til en beslutning angående vårt forhold. Vi hadde slåss og såret hverandre i lang tid. Alltid trukket oss tilbake når den andre trengte noen å dele og snakke med.

Vi kjørte og snakket sammen i timevis, og stoppet så på et spisested for å bruke toalettet. Jeg plukket med

meg en kopi av *Den Enkle Sannhet*. Flere dager senere, mens jeg ringte rundt for å arrangere det som trengtes i forbindelse med at jeg skulle forlate hva vi trodde var et døende ekteskap, kom jeg til å huske på bladet.

Jeg ønsket egentlig ikke å bryte opp — og jeg trengte et svar — derfor begynte jeg å lese og brast i gråt. Jo mer jeg leste, dess mer gråt jeg, og snart forstod jeg at jeg ikke kom til å bryte ut. Jeg ville bli hos mannen min og få tingene til å fungere for oss. Men jeg kunne ikke ha kommet til denne beslutningen alene. Jeg vet nå at Gud ledet meg til bladet Deres og også åpnet hjertet mitt så jeg så hvor egoistisk jeg pleide å være.

Igen vil jeg takk for *Den Enkle Sannhet* og Ambassador College Bibelkorrespondansekurs. Jeg føler at Gud brukte bladet Deres som et viktig redskap for å påvirke livet vårt.

Vi trekker nå sammen istedenfor å rive hverandre i filler. Vi er nå i stand til å oppdra sønnen vår i en trygg, kjærlig familie som vi for elleve måneder siden ikke visste eksisterte.

**Susan G.
Harvester, Missouri**

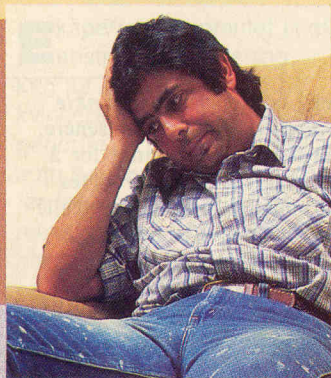
Unge lesere

Jeg er 12 år gammel og er ny abonnent på *Den Enkle Sannhet*. Første gang jeg så bladet var i et supermarked, og jeg satte meg rett ned for å lese det. Det tok ikke lange stunden før jeg forstod at *Den Enkle Sannhet* var bladet for meg.

**Khanh-Van Le
Anaheim, California**

FOTOMATERIELL: Side 5: Nagues — Sygma. Side 8: Warren Watson — PT. Side 14-15: Fotos: Hal Finch — PT. Side 21: J.L. Atlan — Sygma. Side 27, til venstre Jordan — Liaison; til høyre: Cole — PT. Side 28, til venstre: Daniel Andressen; til høyre: Finch — PT. Baksiden ovenfra og ned: Hal Finch — PT, PT-foto, G.A. Belluche JR. — PT.

I DETTE NUMMER:

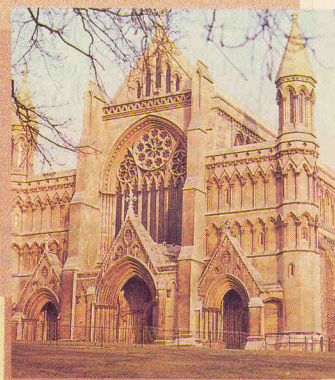

DU ER ALTSÅ ARBEIDSLØS!

Denne mørke skyen har en positiv side som kan hjelpe deg til større muligheter, eller til å starte ditt liv på ny i en helt ny retning.

MYSTERIET MENIGHETEN

Hvorfor menighetens sanne formål og mening er like lite forstått som Bibelen selv!

TRENING PÅVIRKER FRUKTBARHET

Les hva enkelte eksperter sier om dette problemet i *Nyhetsoversyn*-seksjonen.

LIVETS STØRSTE SPØRSMÅL

Få vet hva det er! Les hvordan en mann oppdaget spørsmålet og fikk svaret.

Se «Morgendagens Verden» på fjernsyn.

Oslo, Norge: Janco-Visjon — kl. 20.30 onsdag kveld.